14-09- ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἦχος Δι

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ Ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

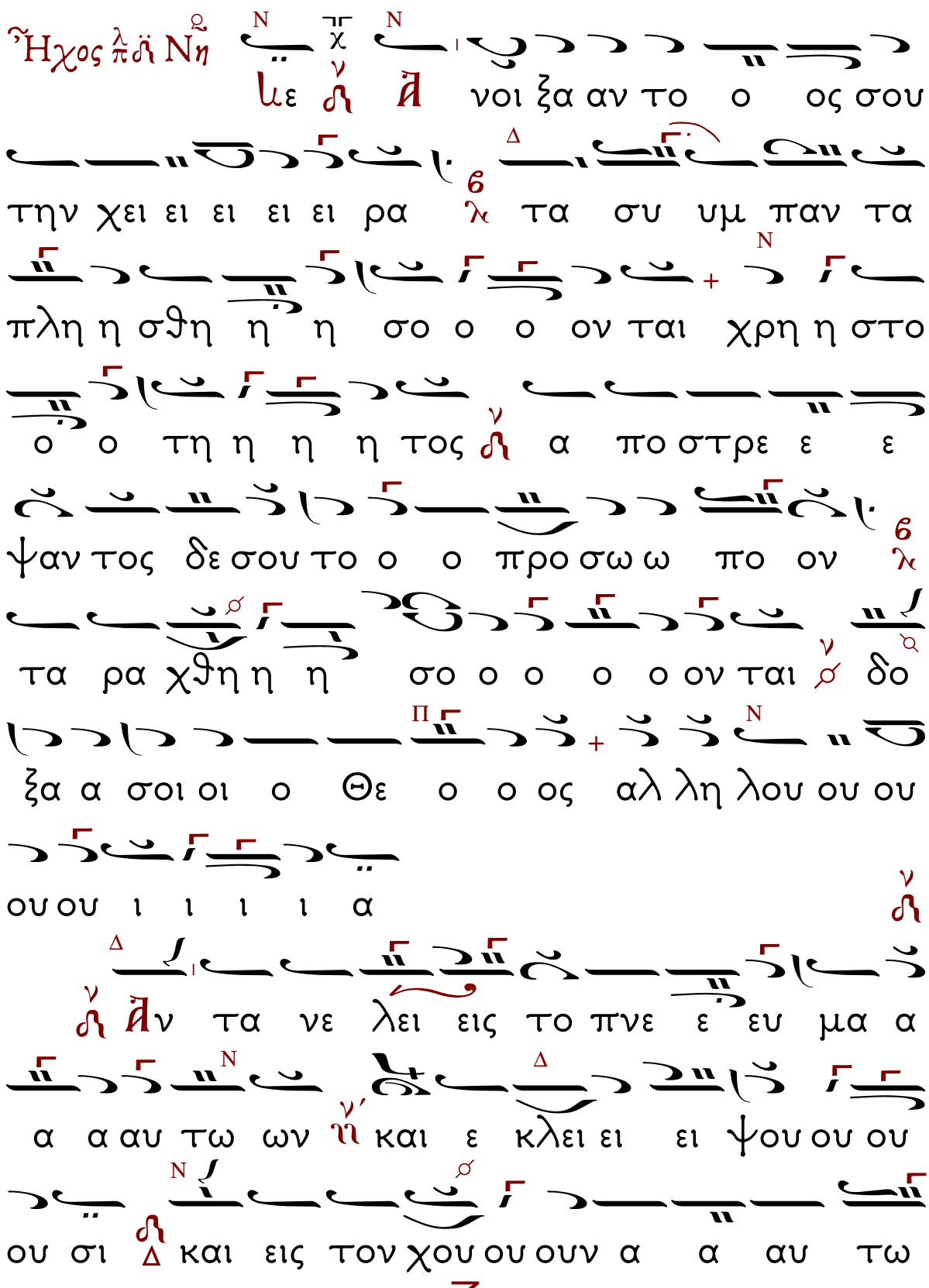
Ἦχος πλ. δ΄ Νη
λιε ου νοι ξα αν το ο ος σου
την χει ει ει ει ει ρα κα τα συ υμ παν τα
πλη η σθη η η σο ο ον ται χρη η στο
ο ο τη η η η τος ου α πο στρε ε ε
ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω πο ον κα
τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου
ου ου ι ι ι ι α
ου Ἄν τα νε λει εις το πνε ε ευ μα α
α α αυ τω ων καὶ ε κλει ει ει ψου ου ου
ου σι καὶ εις τον χου ου ουν α α αυ τω

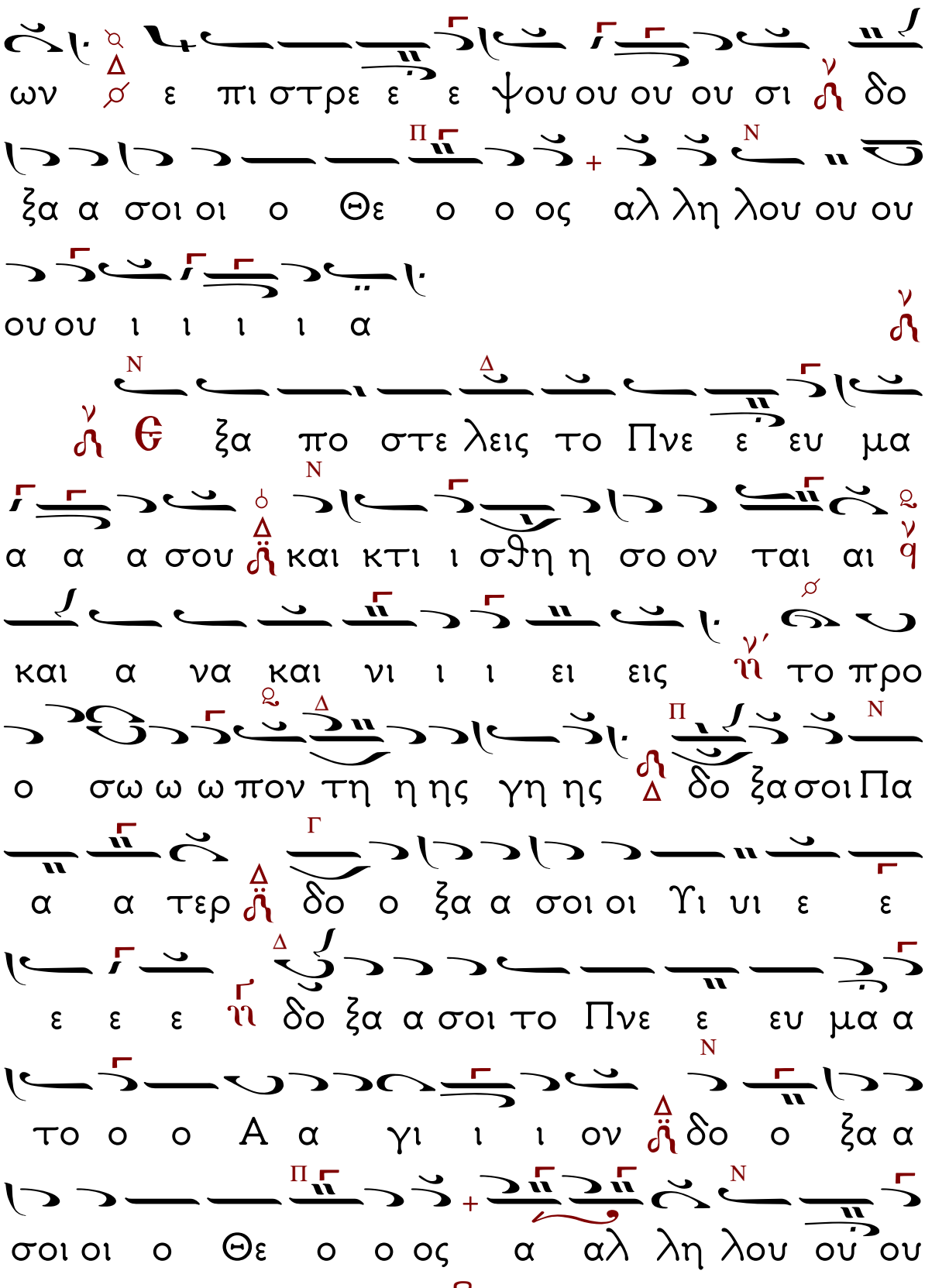
ων ε πι στρε ε ε ψου ου ου ου σι δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου
ου ου ι ι ι ι α
ξα πο στε λεις το Πνε ε ευ μα
α α α σου και κτι ι σθη η σο ον ται αι
και α να και νι ι ι ει εις το προ
ο σω ω ω πον τη η ης γη ης δο ξα σοι Πα
α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι υι ε ε
ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον δο ο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ος α αλ λη λου ου ου

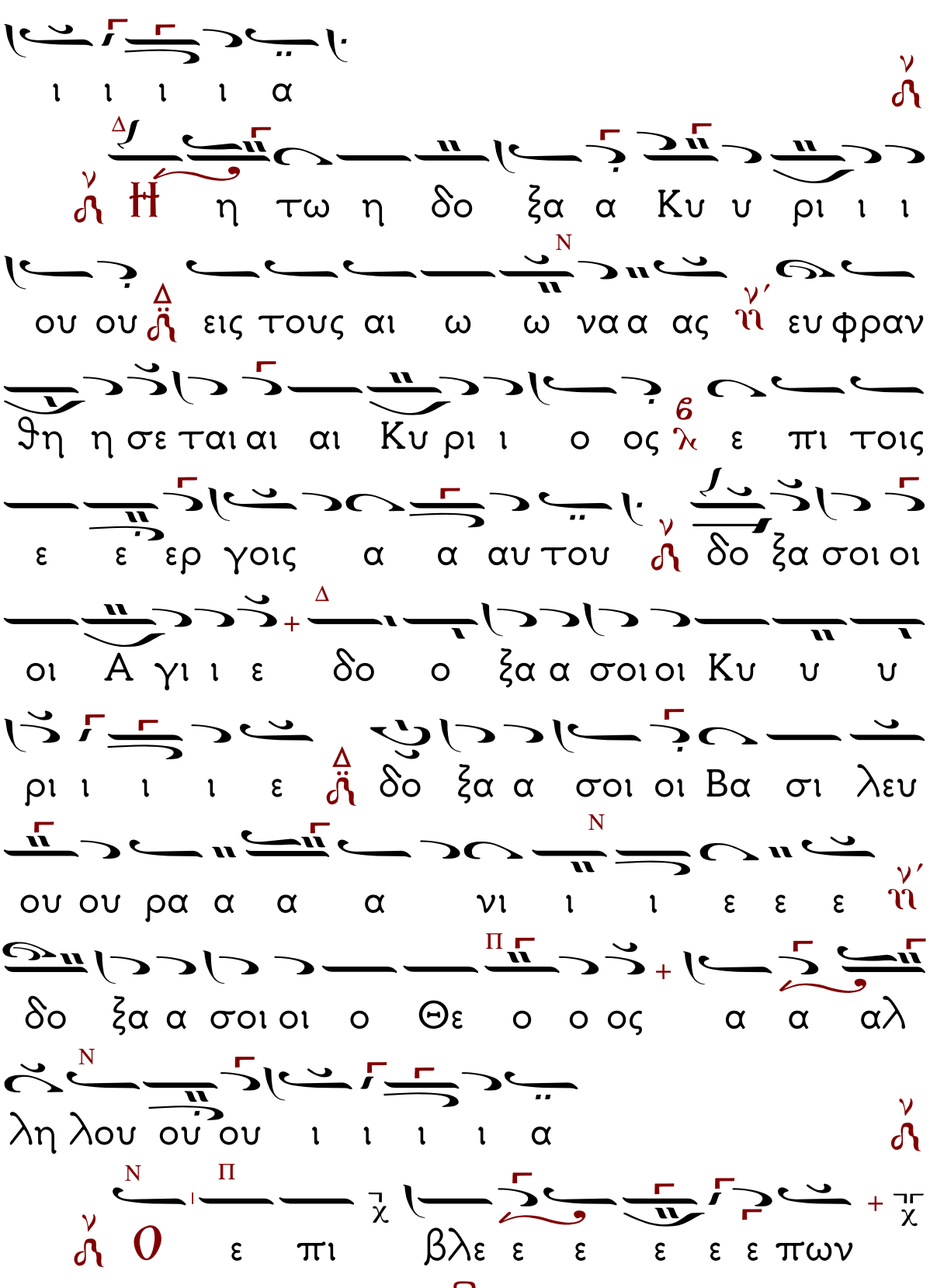
ι ι ι ι α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι
ου ου εις τους αι ω ω ναα ας ευφραν
θη η σε ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις
ε ε ερ γοις α α αυ του δο ξα σοι οι
οι Α γι ι ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε δο ξα α σοι οι Βα σι λευ
ου ου ρα α α α νι ι ι ε ε ε
δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος α α αλ
λη λου ού ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε ε πων

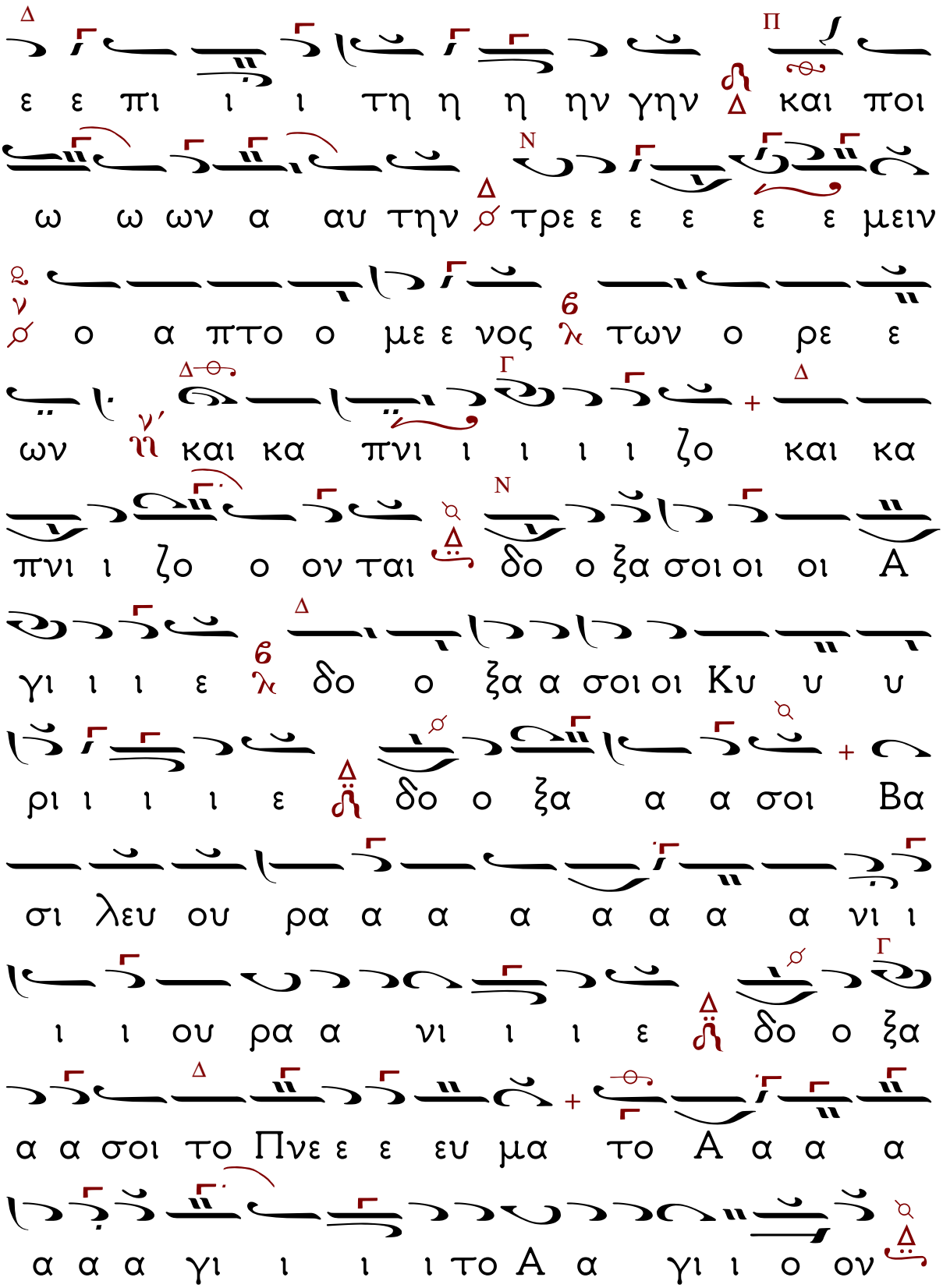
ε ε πι ι ι τη η η ην γην και ποι
ω ω ων α αυ την τρε ε ε ε ε μειν
ο α πτο ο με ε νος των ο ρε ε
ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α
γι ι ι ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε δο ο ξα α α σοι Βα
σι λευ ου ρα α α α α α α α νι ι
ι ι ου ρα α νι ι ι ε δο ο ξα
α α σοι το Πνε ε ε ευ μα το Α α α α
α α α γι ι ι ι το Α α γι ι ο ον

δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος αλ
λη λου ού ου ι ι ι ι α
σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν
τη ζω ω η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω
ω ω μου ε ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α
σοι οι Τρι συ πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο
τη ης Πα α α α α τερ Υι ε και αι
Πνε ε ευ μα α σε ε προ σκυ υ νου ου ου με
ε εν και δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν δο
ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος αλ
λη λου ού ου ι ι ι ι α

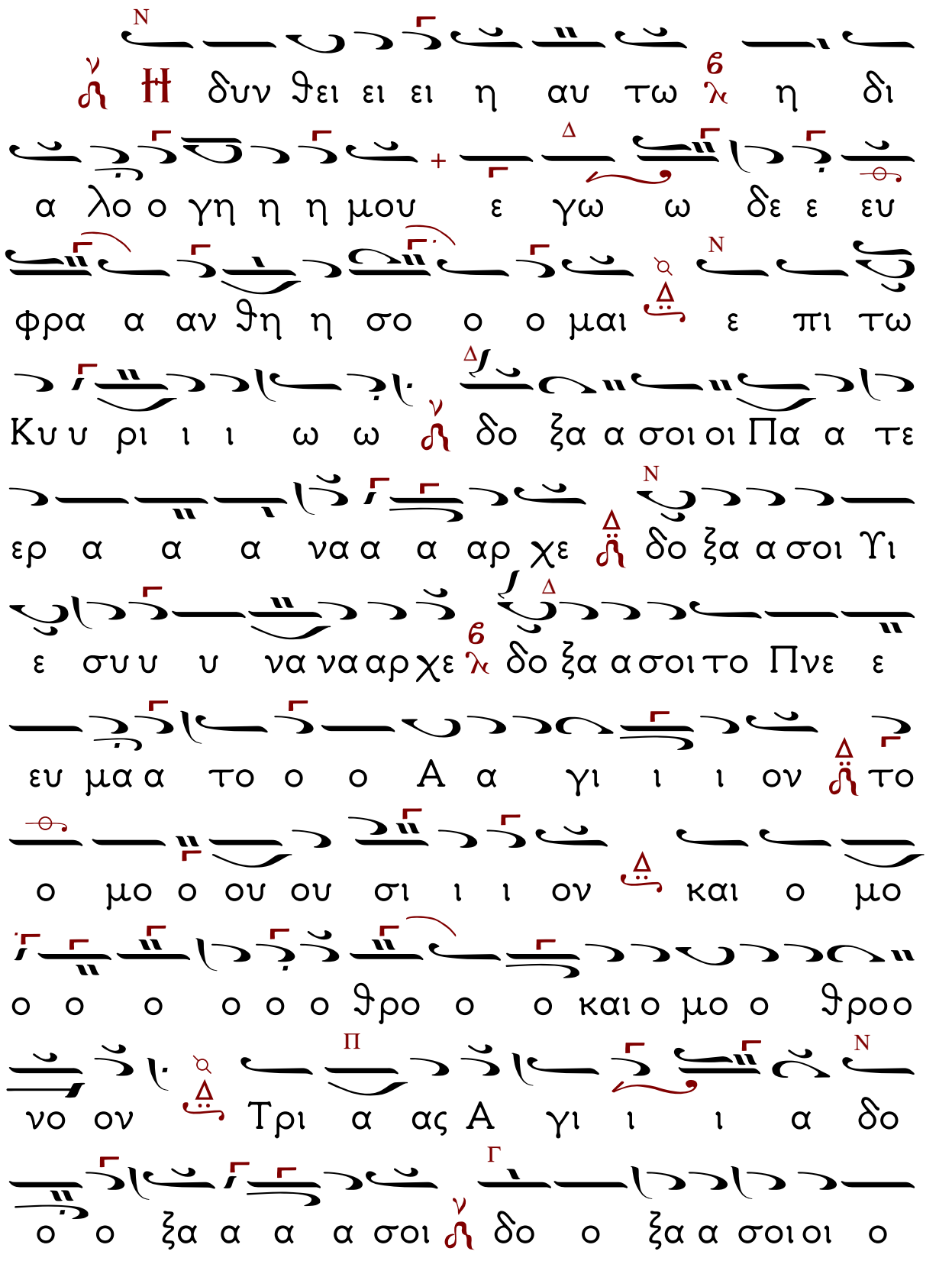
Η δυν θει ει ει η αυ τω η δι
α λο ο γη η η μου ε γω ω δε ε ευ
φρα α αν θη η σο ο ο μαι ε πι τω
Κυ υ ρι ι ι ω ω δο ξα α σοι οι Πα α τε
ερ α α α να α α αρ χε δο ξα α σοι Υι
ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α σοι το Πνε ε
ευ μα α το ο ο Α α γι ι ι ον το
ο μο ο ου ου σι ι ι ον και ο μο
ο ο ο ο ο ο θρο ο ο και ο μο ο θροο
νο ον Τρι α ας Α γι ι ι α δο
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο

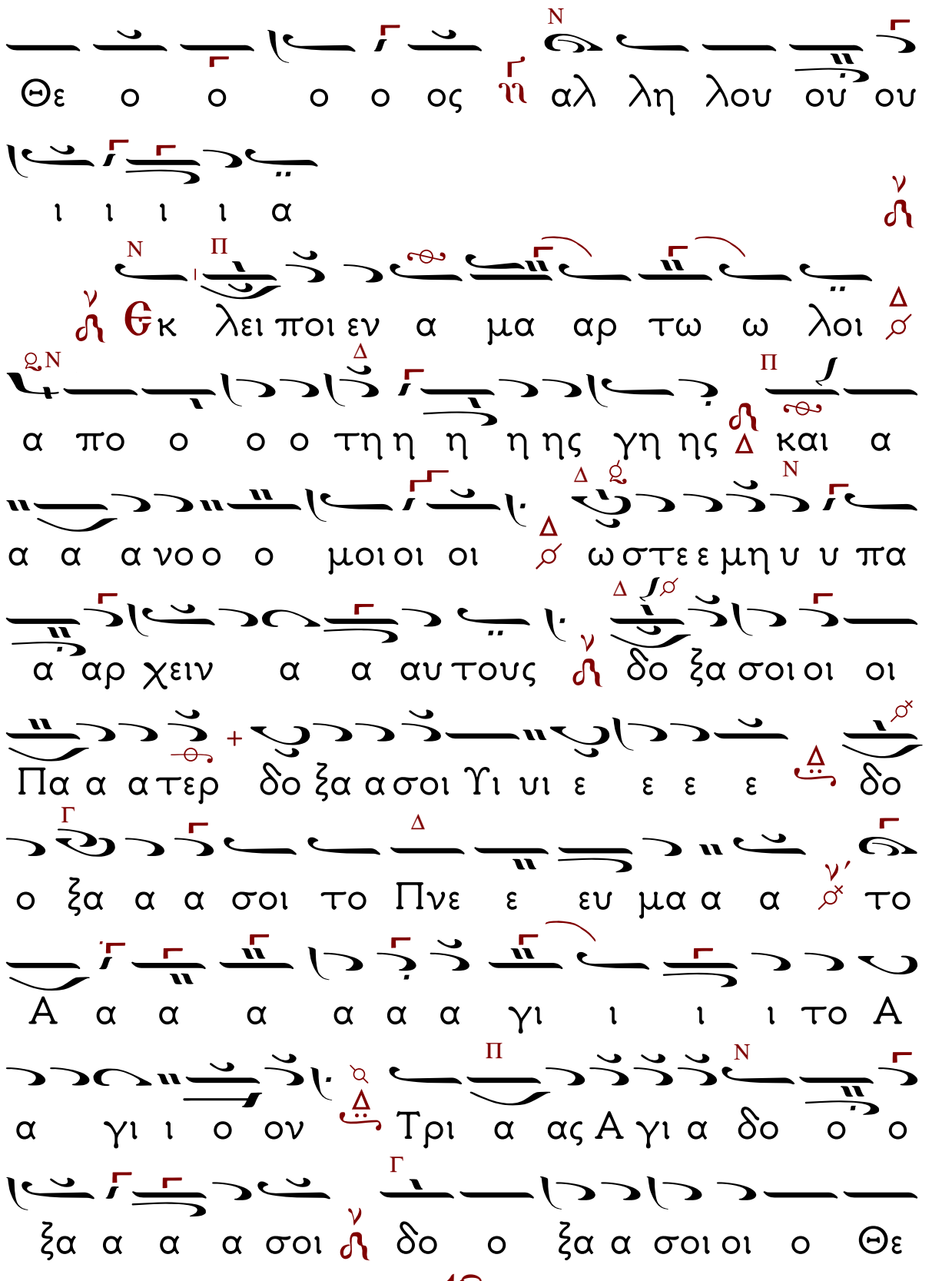
Θε ο ο ο ο ος η αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
Θκ λει ποι εν α μα αρ τω ω λοι
α πο ο ο ο τη η η ης γη ης και α
α α α νο ο ο μοι οι οι ω στε ε μη υ υ πα
α αρ χειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι
Πα α α τερ δο ξα α σοι Υι υι ε ε ε ε δο
ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα α α το
Α α α α α α α γι ι ι ι το Α
α γι ι ο ον Τρι α ας Α γι α δο ο ο
ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

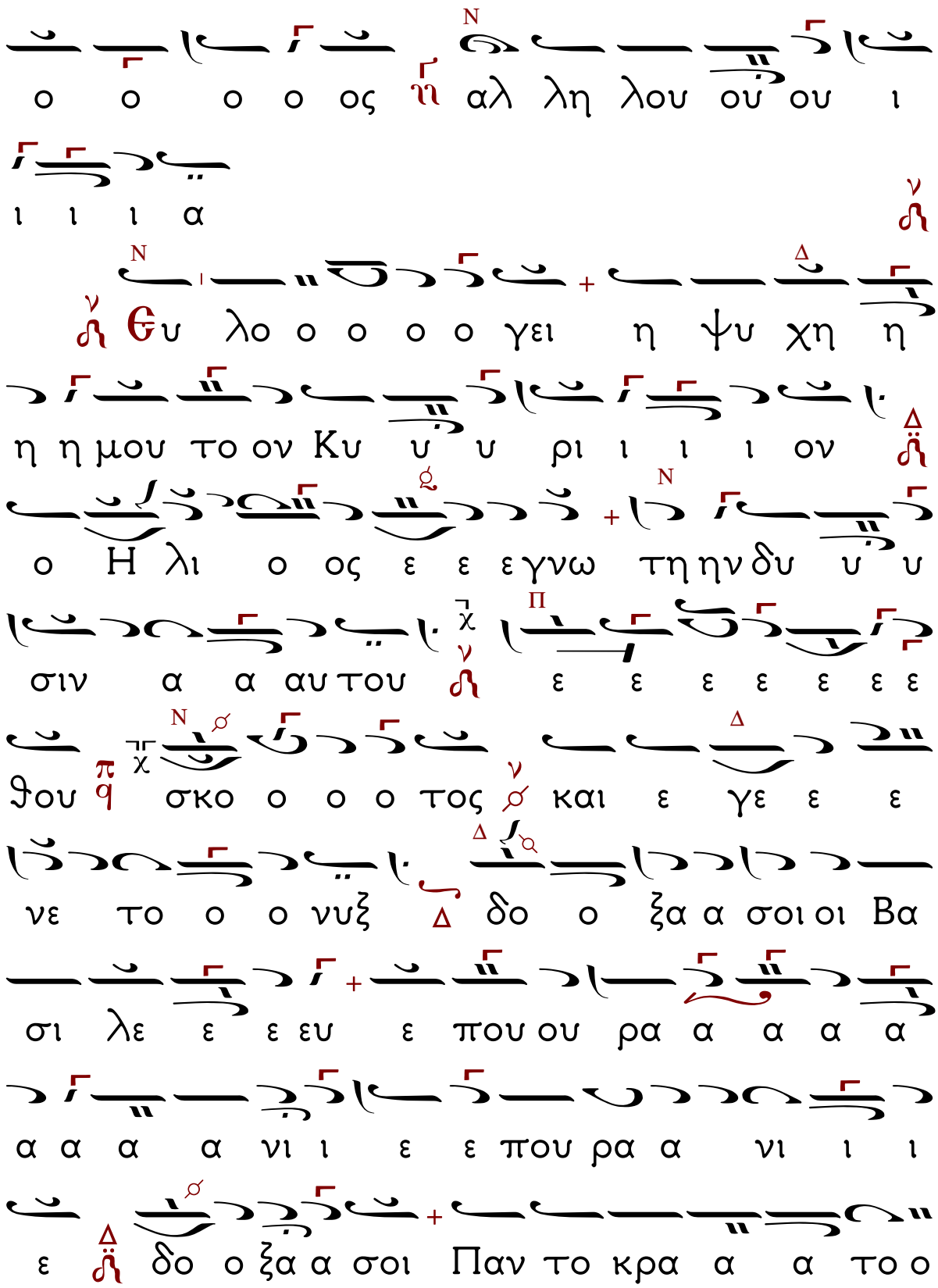
ο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι
ι ι ι α
Θυ λο ο ο ο ο γει η ψυ χη η
η η μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ον
ο Η λι ο ος ε ε εγνω τη ην δυ υ υ
σιν α α αυ του ε ε ε ε ε ε ε
θου σκο ο ο ο τος και ε γε ε ε
νε το ο ο νυξ δο ο ξα α σοι οι Βα
σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α
α α α α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι
ε δο ο ξα α σοι Παν το κρα α α το ο

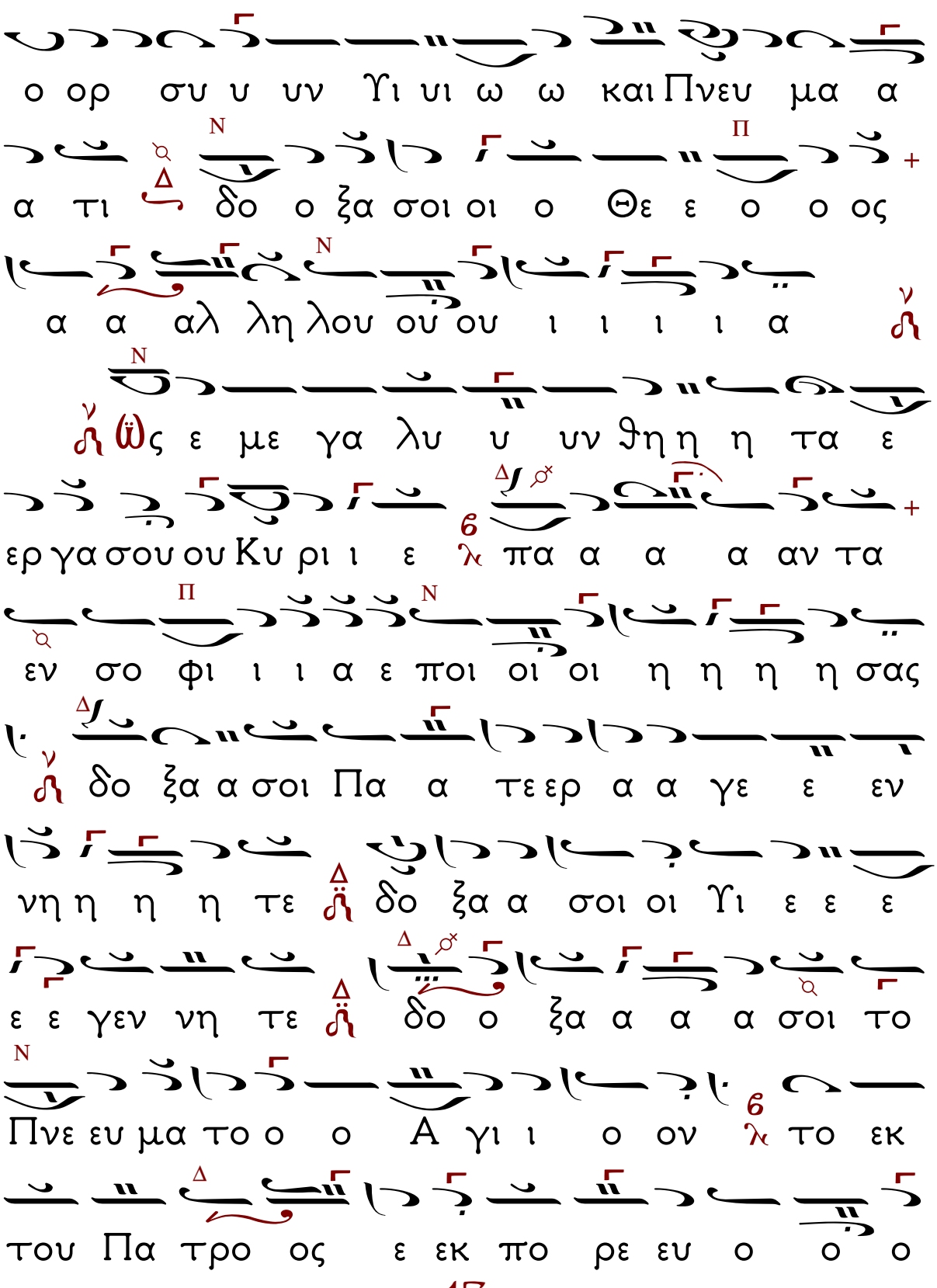
ο ορ συ υ υν Υι υι ω ω και Πνευ μα α
α τι δο ο ξα σοι οι ο Θε ε ο ο ος
α α αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
Ὡς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε
ερ γα σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα
εν σο φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας
δο ξα α σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν
νη η η τε δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε
ε ε γεν νη τε δο ο ξα α α α σοι το
Πνε ευ μα το ο ο Α γι ι ο ον το εκ
του Πα τρο ος ε εκ πο ρε ευ ο ο ο

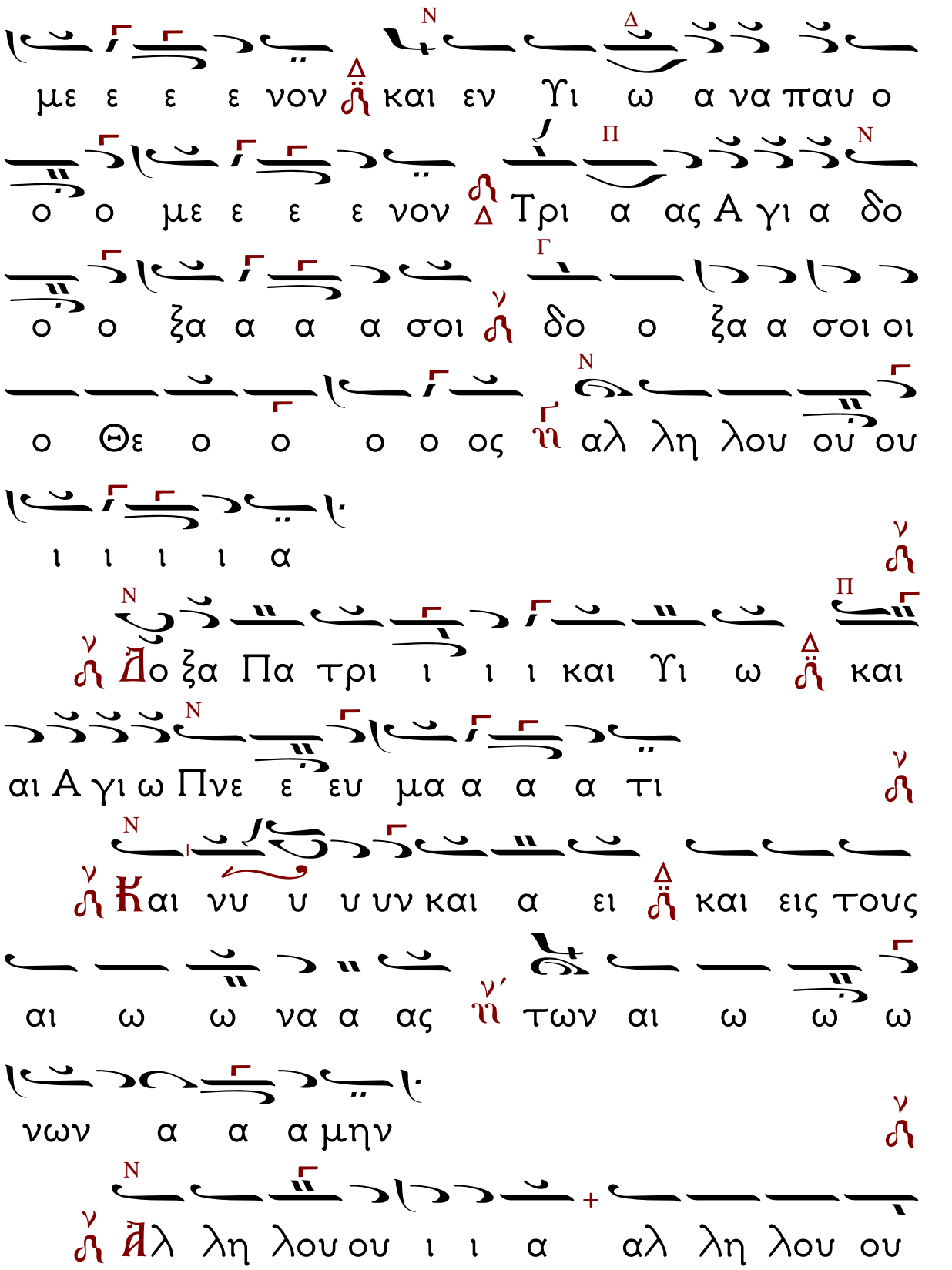
με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ ο
ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας Α γι α δο
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι
ο Θε ο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
Δο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και
αι Α γι ω Πνε ε ευ μα α α τι
και νυ υ υ υν και α ει και εις τους
αι ω ω να α ας των αι ω ω ω
νων α α α μην
αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ου

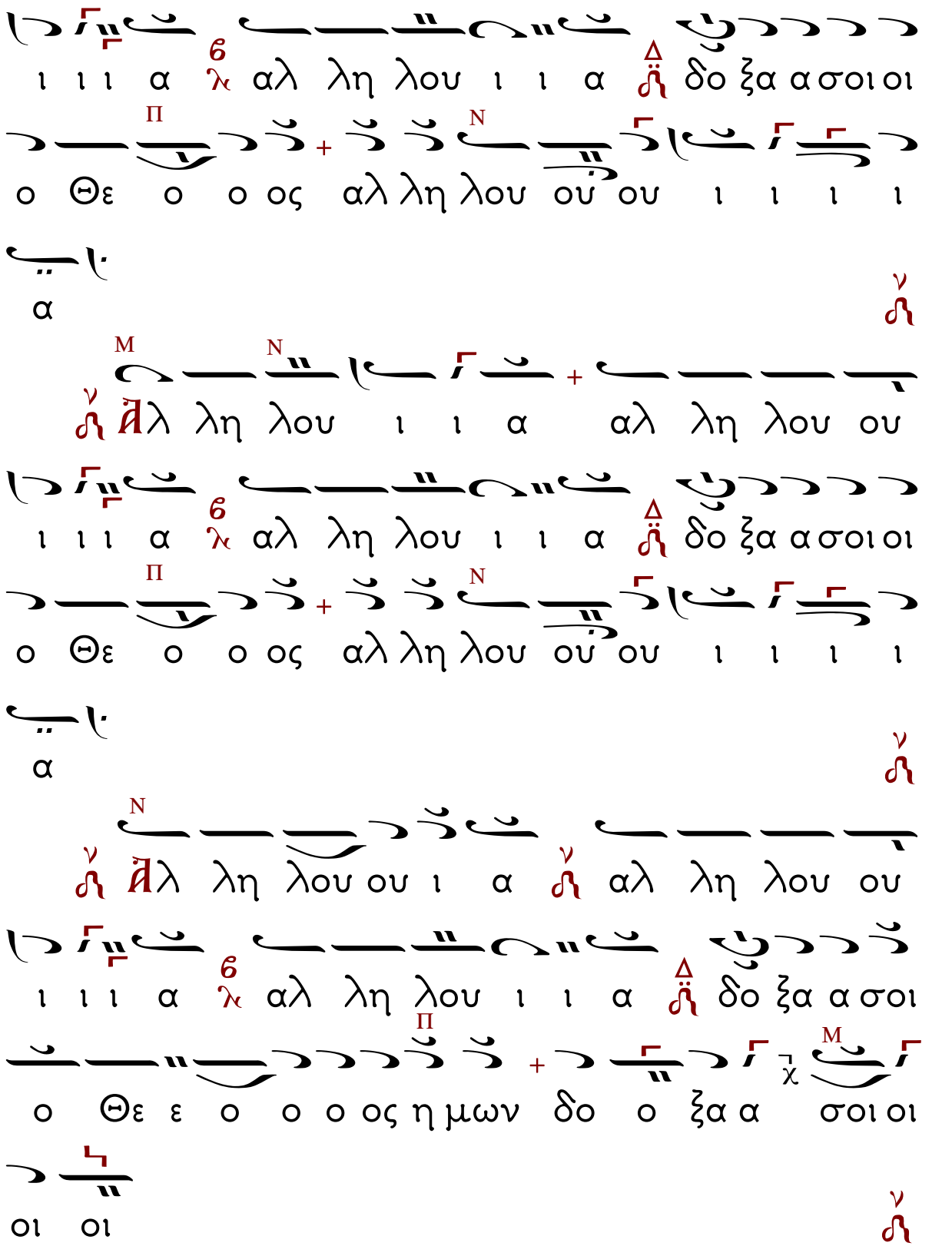
ι ι ι α αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
αλ λη λου ι ι α αλ λη λου ου
ι ι ι α αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
αλ λη λου ου ι α αλ λη λου ου
ι ι ι α αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι
ο Θε ε ο ο ο ος η μων δο ο ξα α σοι οι
οι οι

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̇ π̇ Ν̣η̣

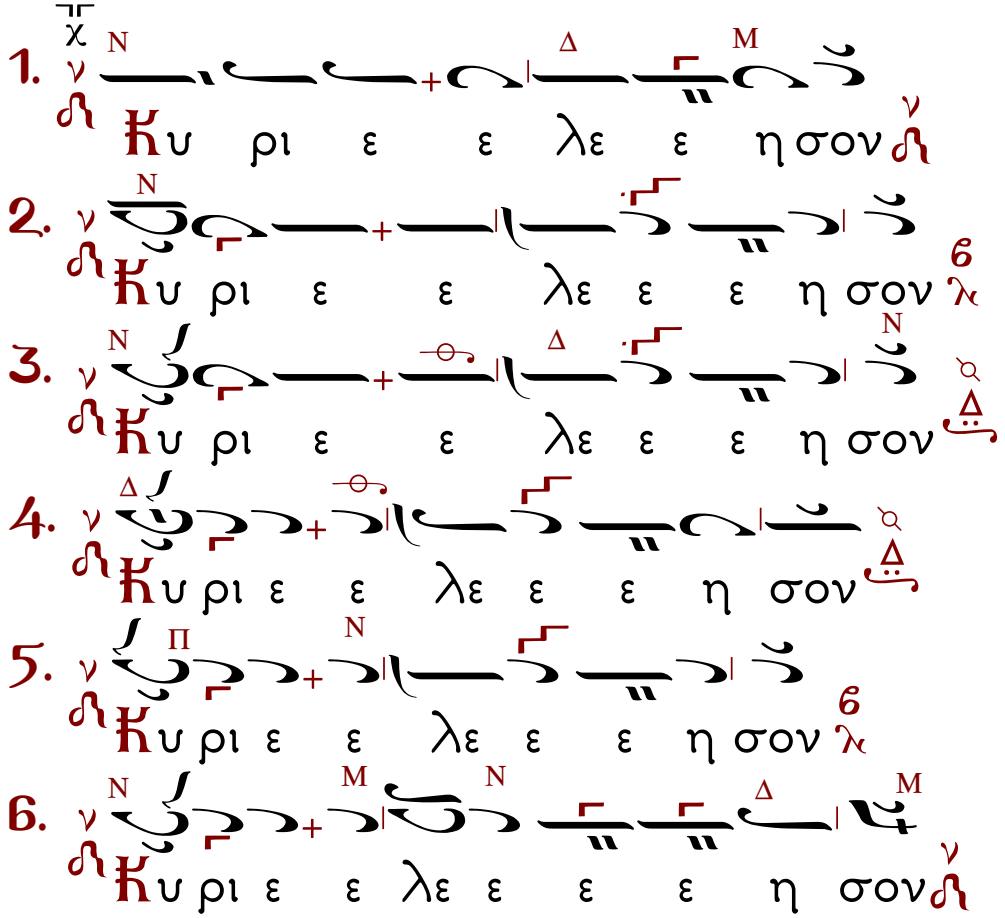

ΕΤΕΡΑ.

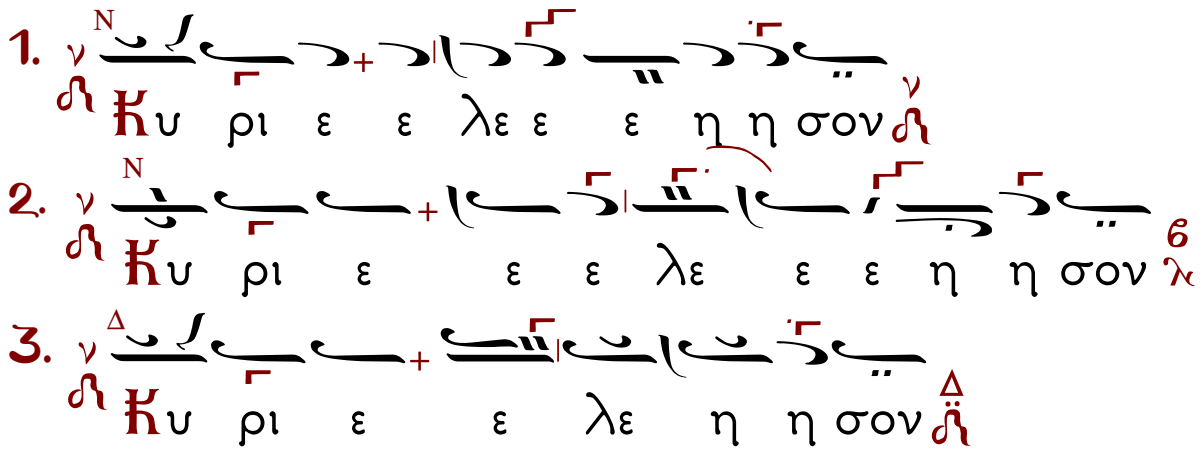

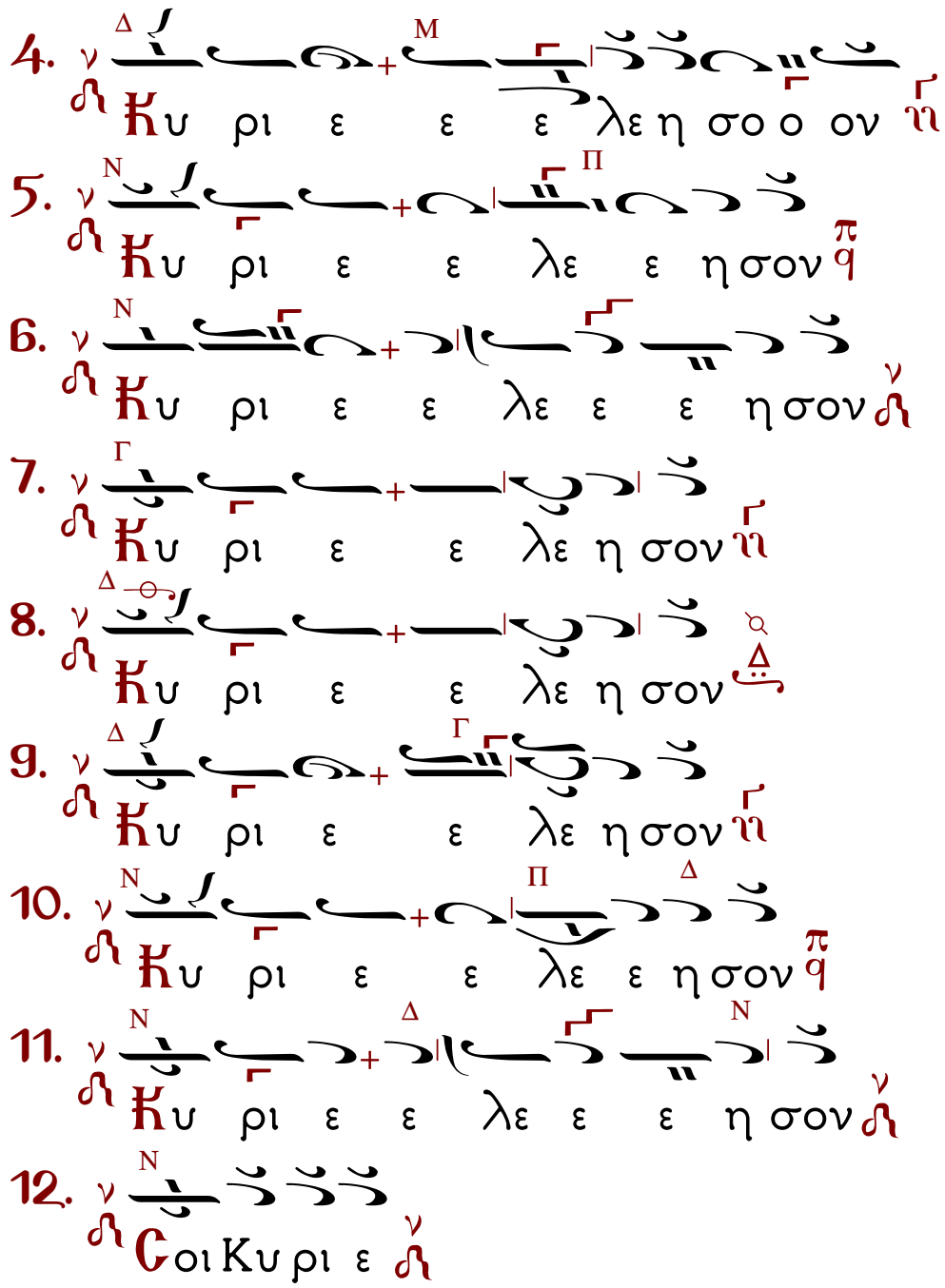
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς′ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος λ̅ Πα

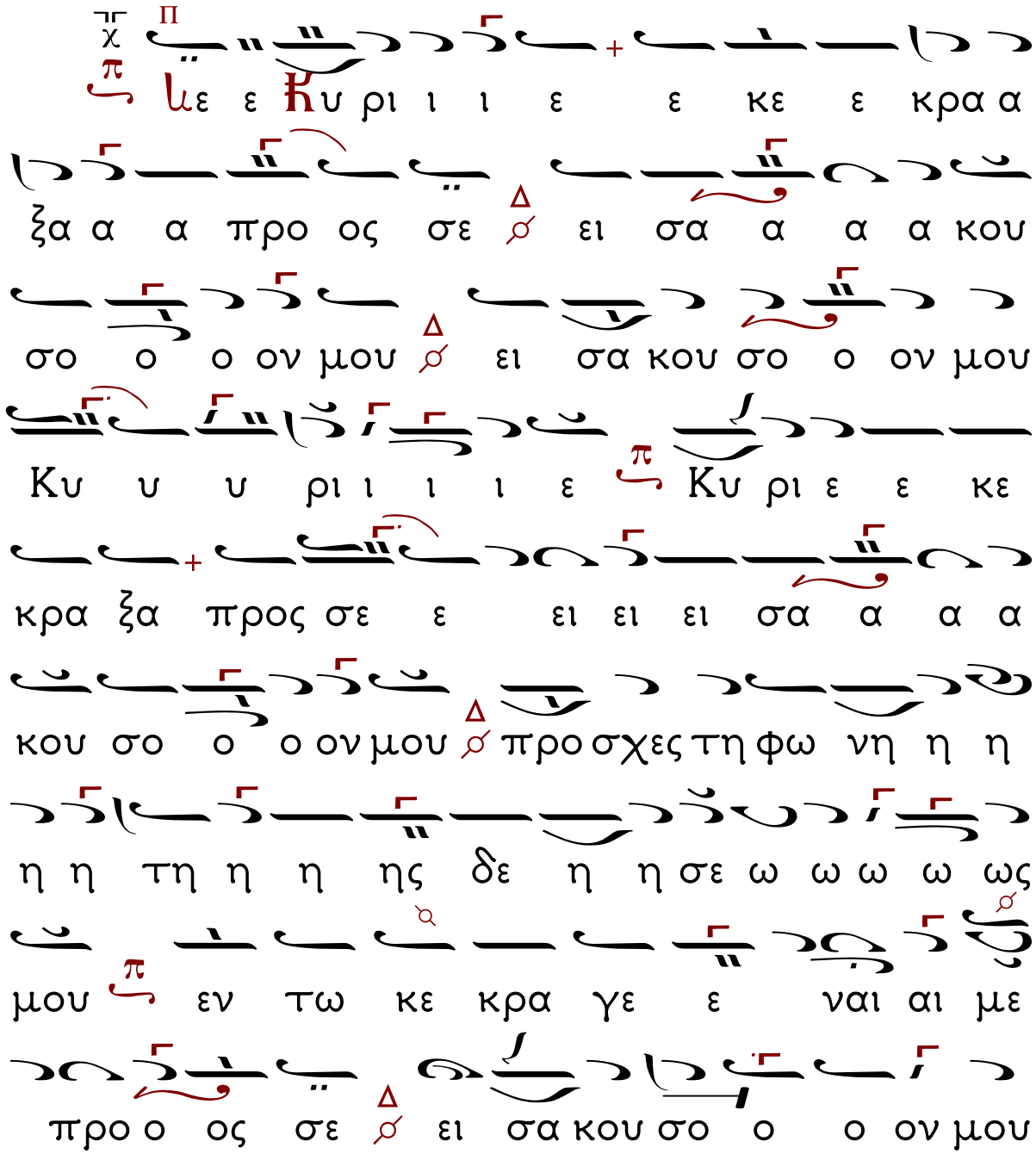

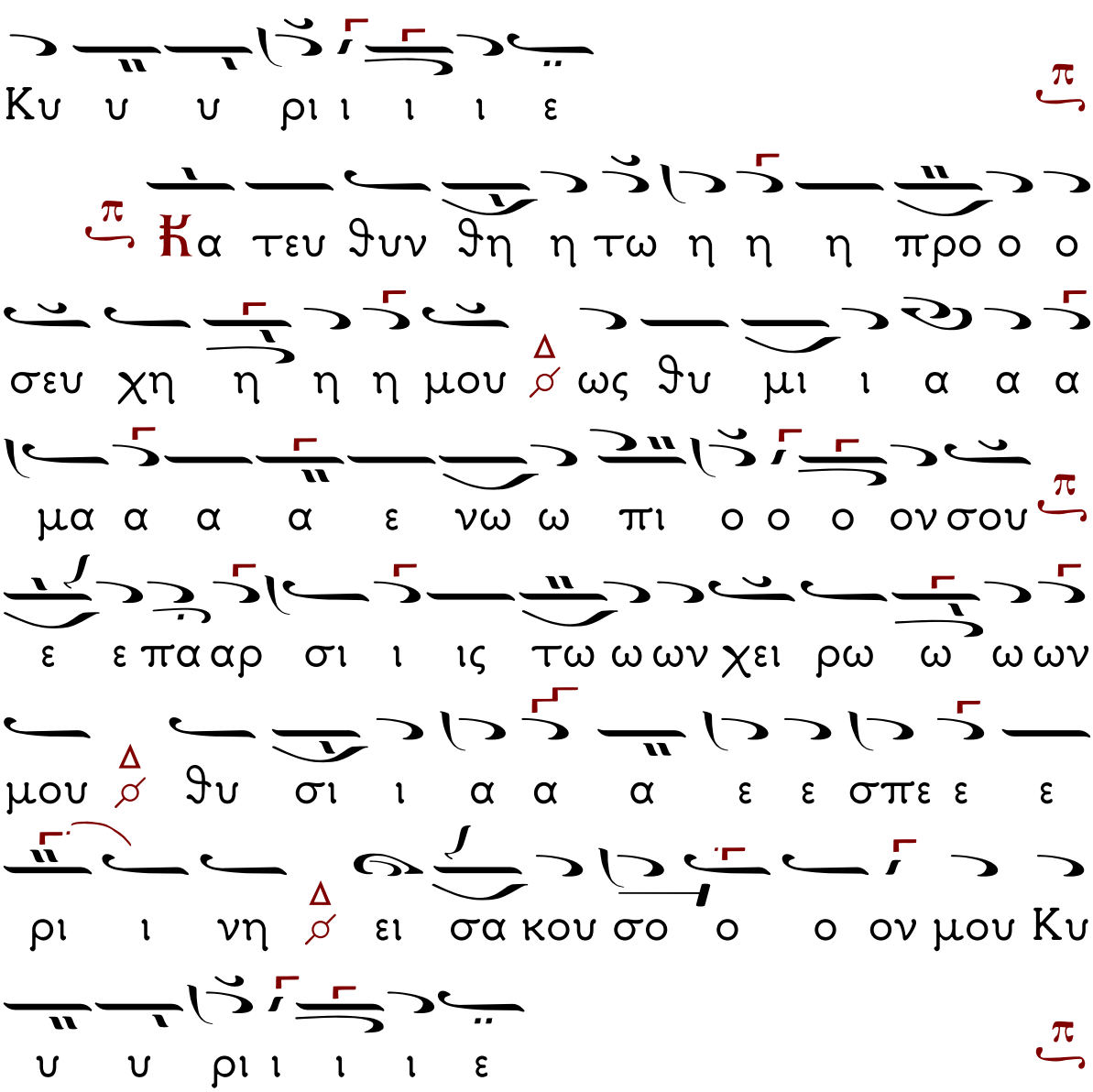
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η η η προ ο ο
σευ χη η η η μου ω ως θυ μι ι α α α
μα α α α ε νω ω πι ο ο ο ον σου
ε ε πα αρ σι ι ις τω ω ων χει ρω ω ω ων
μου ω θυ σι ι α α α ε ε σπε ε ε
ρι ι νη ω ει σα κου σο ο ο ον μου Κυ
υ υ ρι ι ι ι ε

Εἶτα ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦχος

Σπίχος

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη

ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε

ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Σ ταυ ρος α νυ ψου με νος του εν

αυ τω υ ψω θεν τος το πα θος το α χραν

τον α νυ μνειν προ τρε πε ται αι κτι σιν α πα

σαν εν αυ τω κτει νας γαρ τον η μα ας

κτει ναν τα νε κρω θε εν τας α νε ζω ω σε

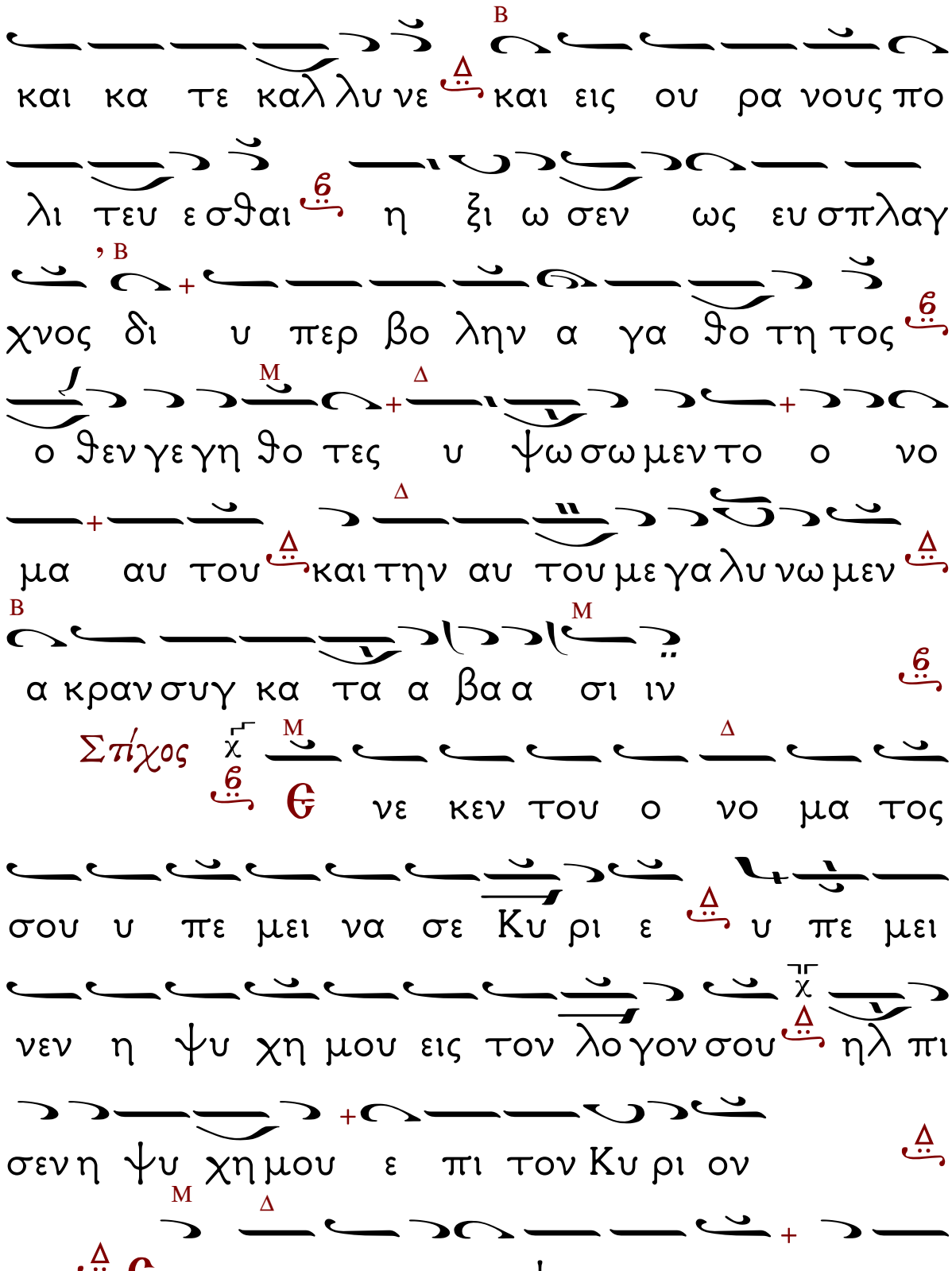
και κα τε καλ λυ νε και εις ου ρα νους πο
λι τευ εσθαι η ξι ω σεν ως ευ σπλαγ
χνος δι υ περ βο λην α γα θο τη τος
ο θεν γε γη θο τες υ ψω σω μεν το ο νο
μα αυ του και την αυ του με γα λυ νω μεν
α κραν συγ κα τα α βα α σι ιν
Σπίχος
Θ νε κεν του ο νο μα τος
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει
νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου η λπι
σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον
Σταυ ρος α νυ ψου με νος του εν

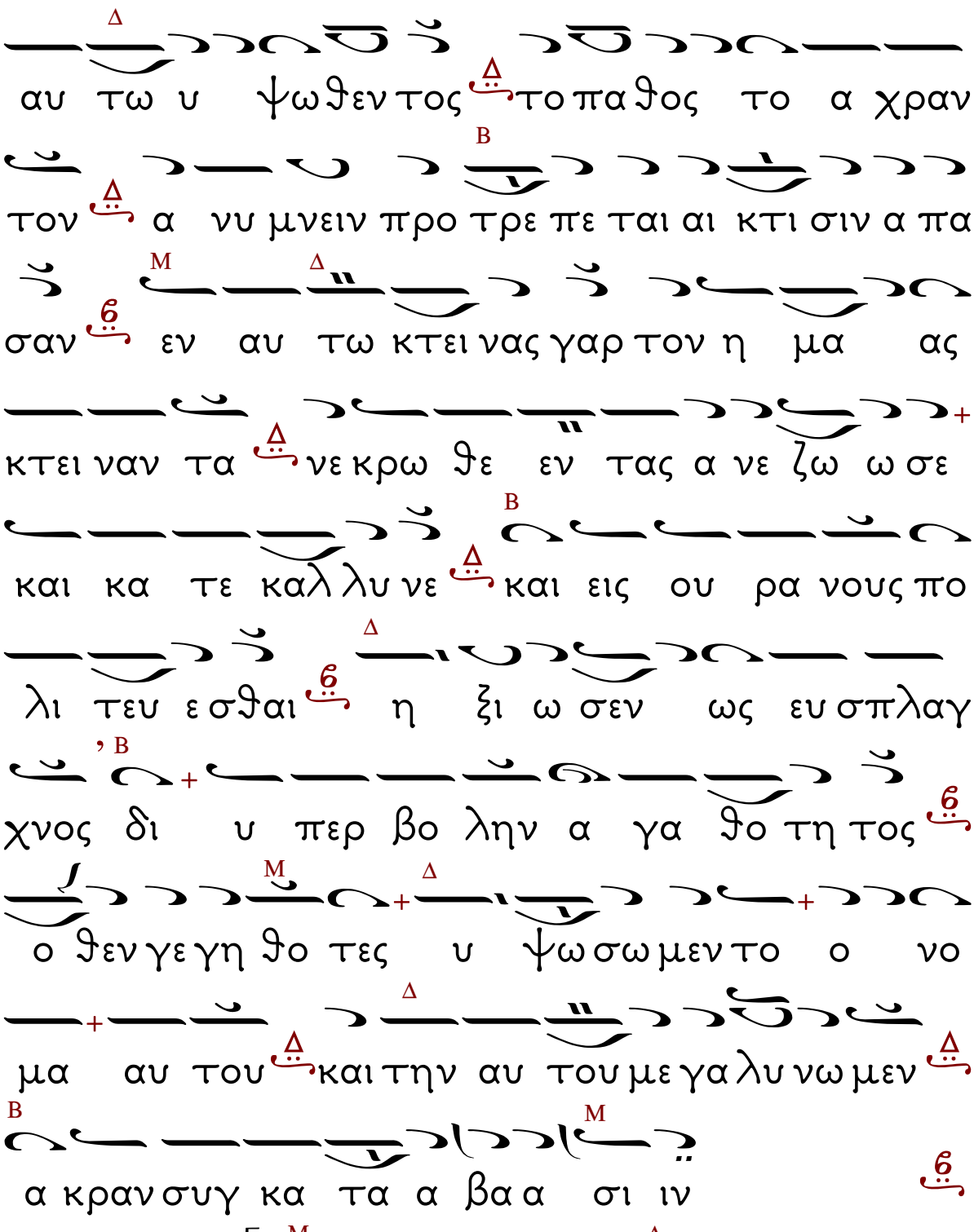
αυ τω υ ψω θεν τος το πα θος το α χραν
τον α νυ μνειν προ τρε πε ται αι κτι σιν α πα
σαν εν αυ τω κτει νας γαρ τον η μα ας
κτει ναν τα νε κρω θε εν τας α νε ζω ω σε
και κα τε καλ λυ νε και εις ου ρα νους πο
λι τευ ε σθαι η ξι ω σεν ως ευ σπλαγ
χνος δι υ περ βο λην α γα θο τη τος
ο θεν γε γη θο τες υ ψω σω μεν το ο νο
μα αυ του και την αυ του με γα λυ νω μεν
α κραν συγ κα τα α βα α σι ιν
Στίχος
Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας

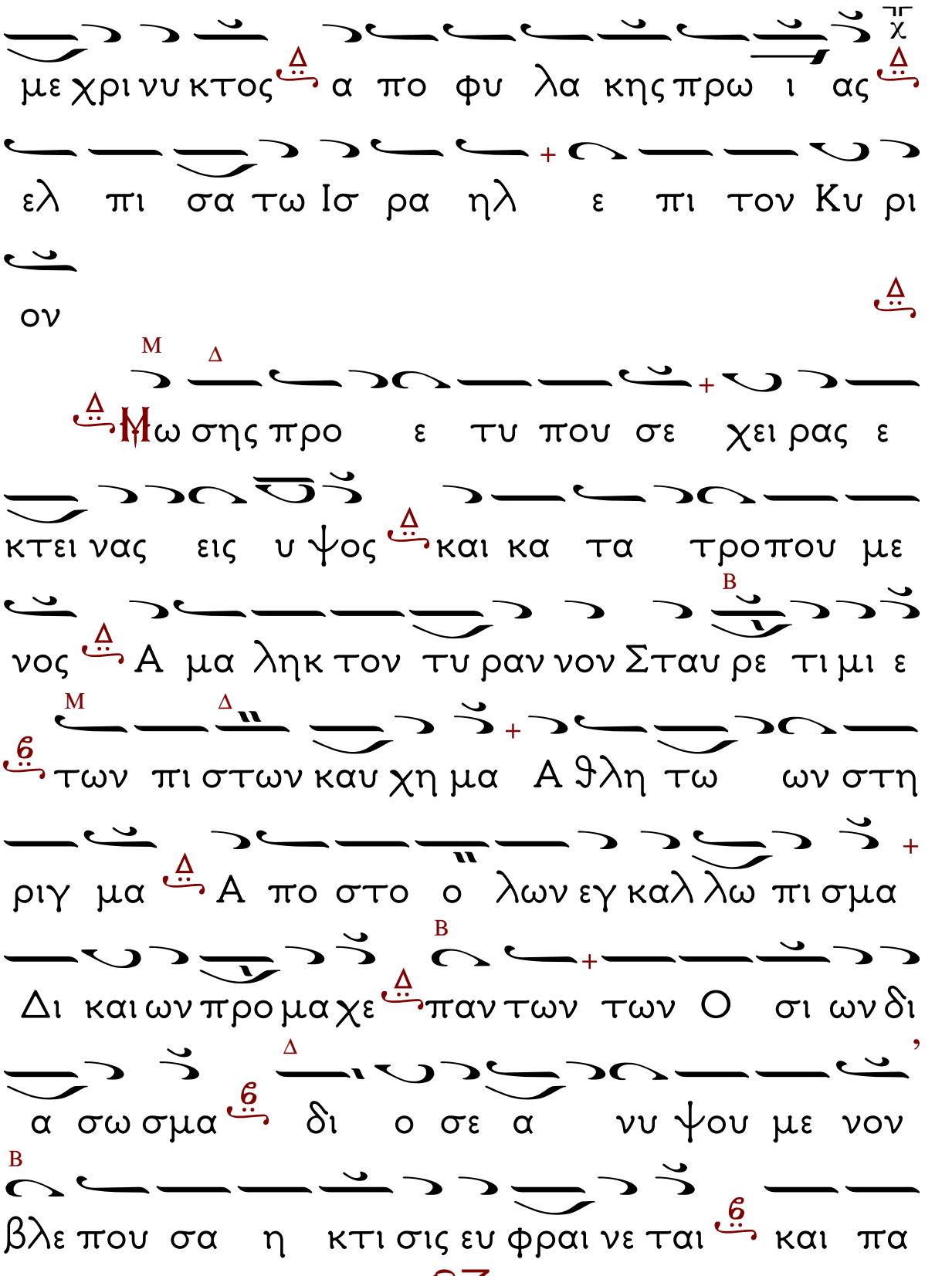
με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
ον
Μω σης προ ε τυ που σε χει ρας ε
κτει νας εις υ ψος και κα τα τρο που με
νος Α μα ληκ τον τυ ραν νον Σταυ ρε τι μι ε
των πι στων καυ χη μα Α ϑλη τω ων στη
ριγ μα Α πο στο λων εγ καλ λω πι σμα
Δι και ων προ μα χε παν των των Ο σι ων δι
α σω σμα δι ο σε α νυ ψου με νον
βλε που σα η κτι σις ευ φραι νε ται και πα

νη γυ ρι ι ι ι ζει δο ξα ζου σα Χρι
στον τον δι α σου τα δι ε στω τα συ να
ψαν τα α κρα α γα θο ο τη η τι ι
Σπίχος
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω
το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω
σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του
Μω σης προ ε τυ που σε χει ρας ε
κτει νας εις υ ψος και κα τα τρο που με
νος Α μα ληκ τον τυ ραν νον Σταυ ρε τι μι ε
των πι στων και χη μα Α θλη τω ων στη

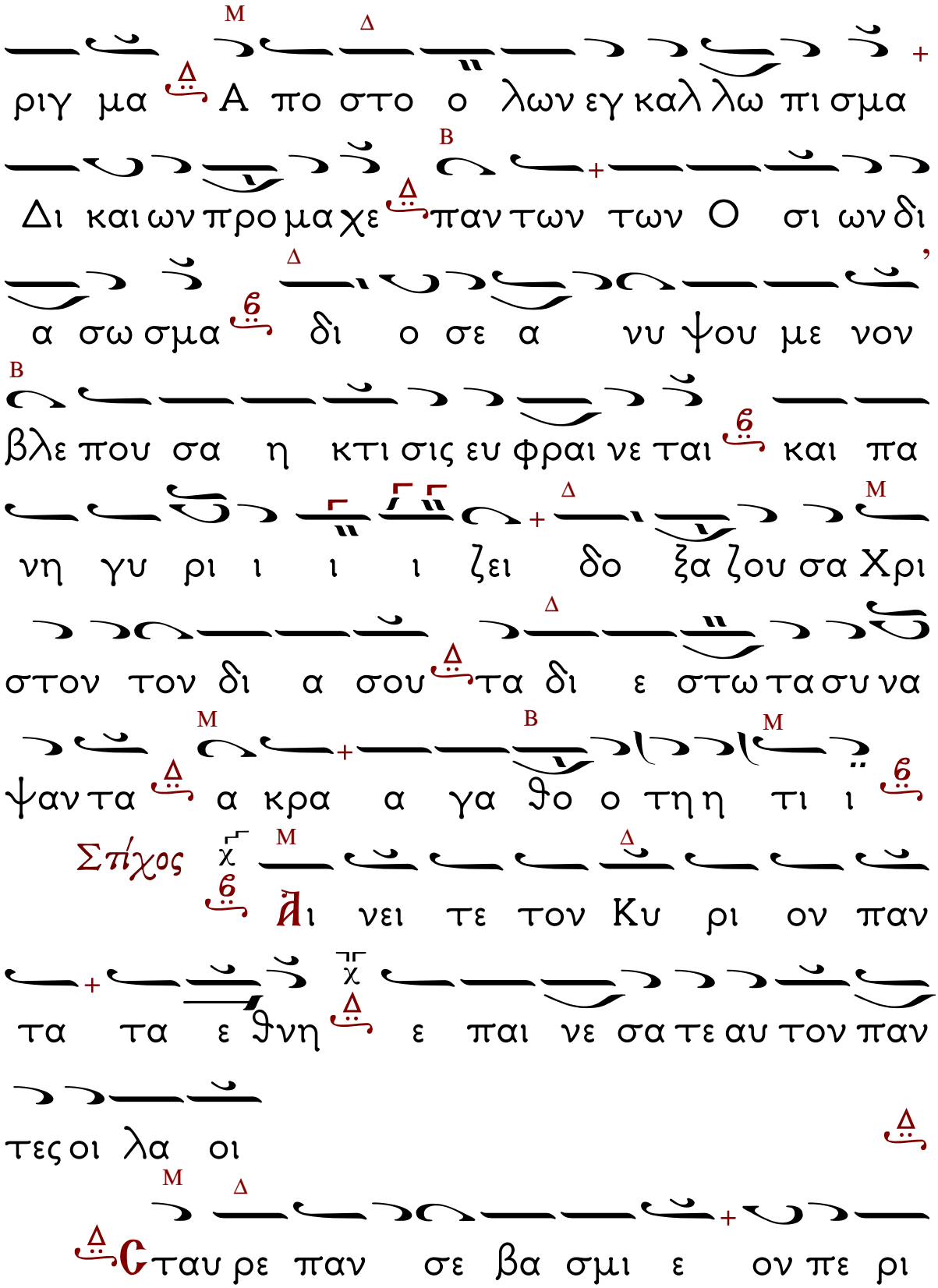
ριγ μα Α πο στο ο λων εγ καλ λω πι σμα
Δι και ων προ μα χε παν των των Ο σι ων δι
α σω σμα δι ο σε α νυ ψου με νον
βλε που σα η κτι σις ευ φραι νε ται και πα
νη γυ ρι ι ι ι ζει δο ξα ζου σα Χρι
στον τον δι α σου τα δι ε στω τα συ να
ψαν τα α κρα α γα θο ο τη η τι ι
Στίχος
Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
τες οι λα οι
Σταυ ρε παν σε βα σμι ε ον πε ρι

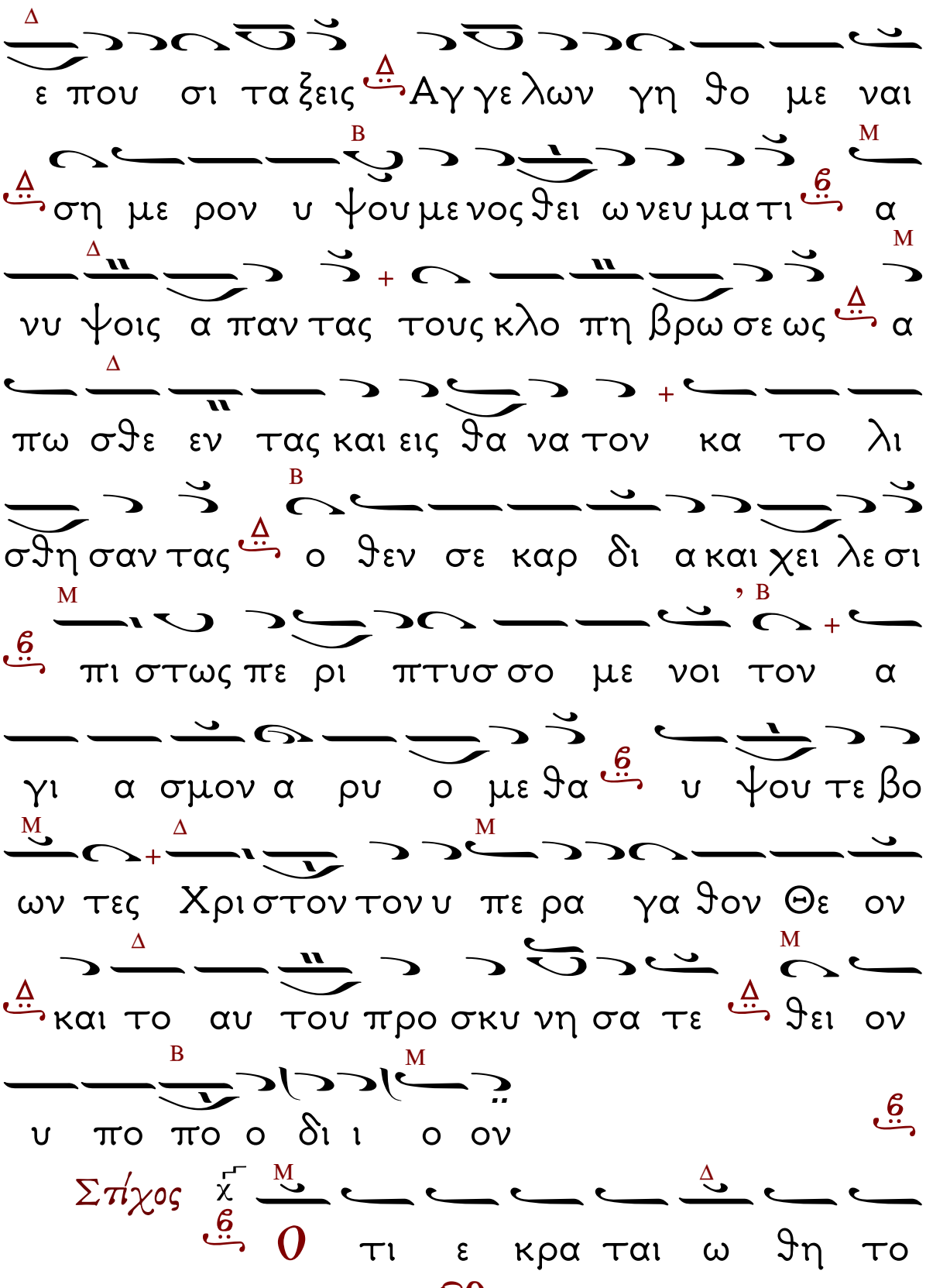
ε που σι ταξεις Αγγελων γη θο με ναι
ση με ρον υ ψουμενος θει ωνευματι α
νυ ψοις α παν τας τους κλο πη βρω σε ως α
πω σθε εν τας και εις θα να τον κα το λι
σθη σαν τας ο θεν σε καρ δι α και χει λε σι
πι στως πε ρι πτυσ σο με νοι τον α
γι α σμον α ρυ ο με θα υ ψου τε βο
ων τες Χριστον τον υ πε ρα γα θον Θε ον
και το αυ του προ σκυ νη σα τε θει ον
υ πο πο ο δι ι ο ον
Στίχος
Ο τι ε κρα ται ω θη το

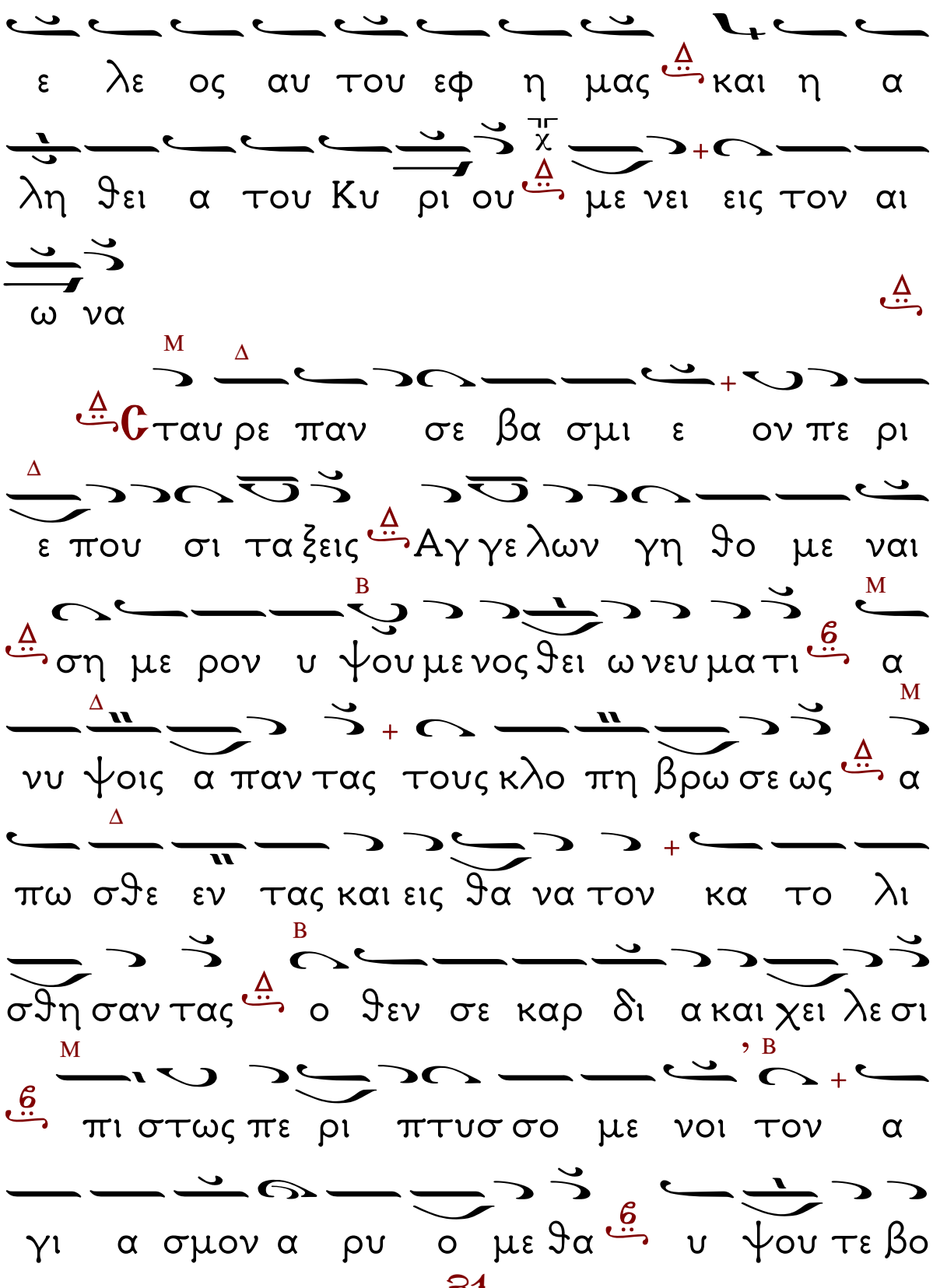
ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
ω να
Σταυ ρε παν σε βα σμι ε ον πε ρι
ε που σι τα ξεις Αγ γε λων γη θο με ναι
ση με ρον υ ψου με νος θει ω νευ μα τι α
νυ ψοις α παν τας τους κλο πη βρω σε ως α
πω σθε εν τας και εις θα να τον κα το λι
σθη σαν τας ο θεν σε καρ δι α και χει λε σι
πι στως πε ρι πτυσ σο με νοι τον α
γι α σμον α ρυ ο με θα υ ψου τε βο

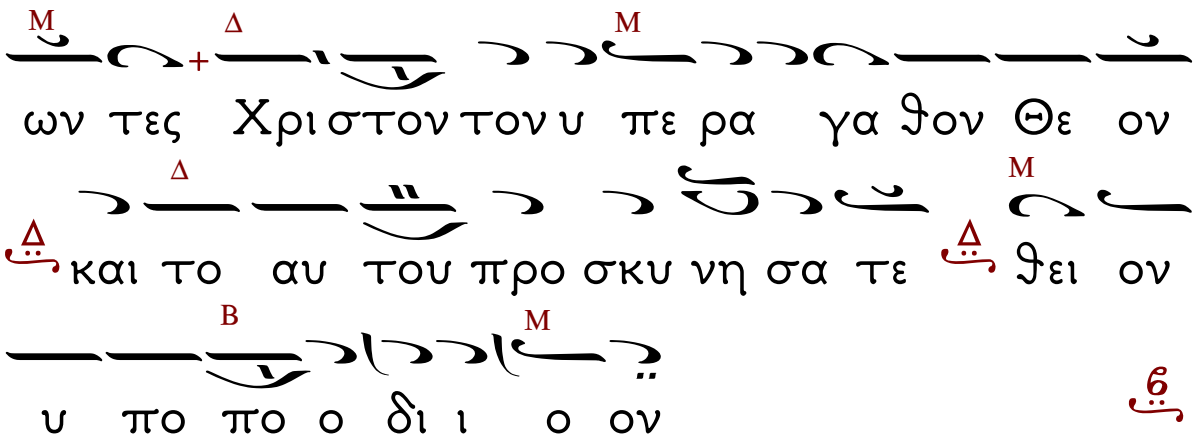
Μ Δ Μ
ων τες Χρι στον τον υ πε ρα γα θον Θε ον
Δ Δ Μ
και το αυ του προ σκυ νη σα τε θει ον
Β Μ
υ πο πο ο δι ι ο ον

Ἦχος πλ. Δ

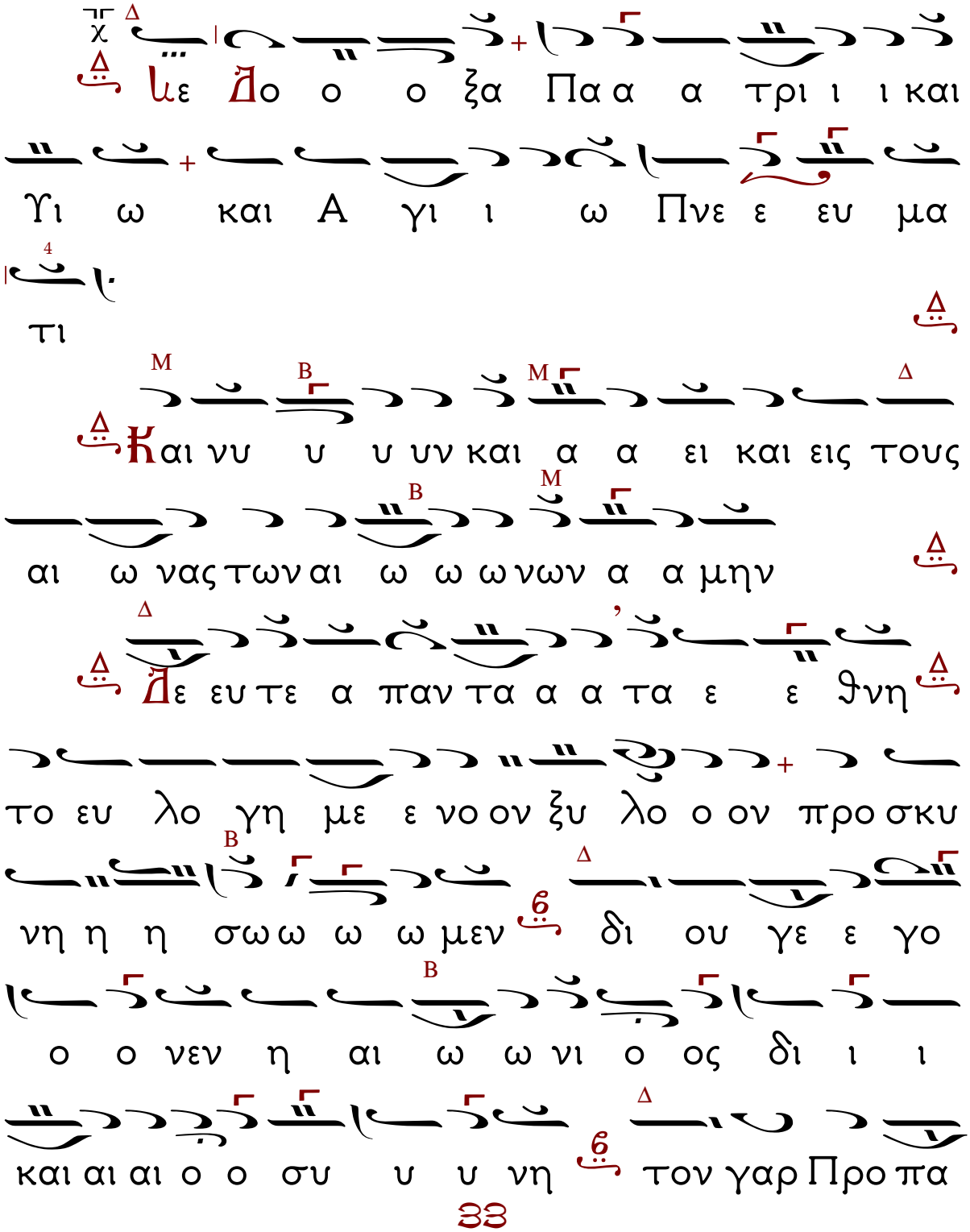
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.
Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων αμην
Δευτε παντα τα εθνη τω ευλογημενω ξυλω τον προσκυνησωμεν δι ου γεγονεν η σωσις του γενους ημων και αι συμφοραι ετερπησαν τον γαρ Προπατορα

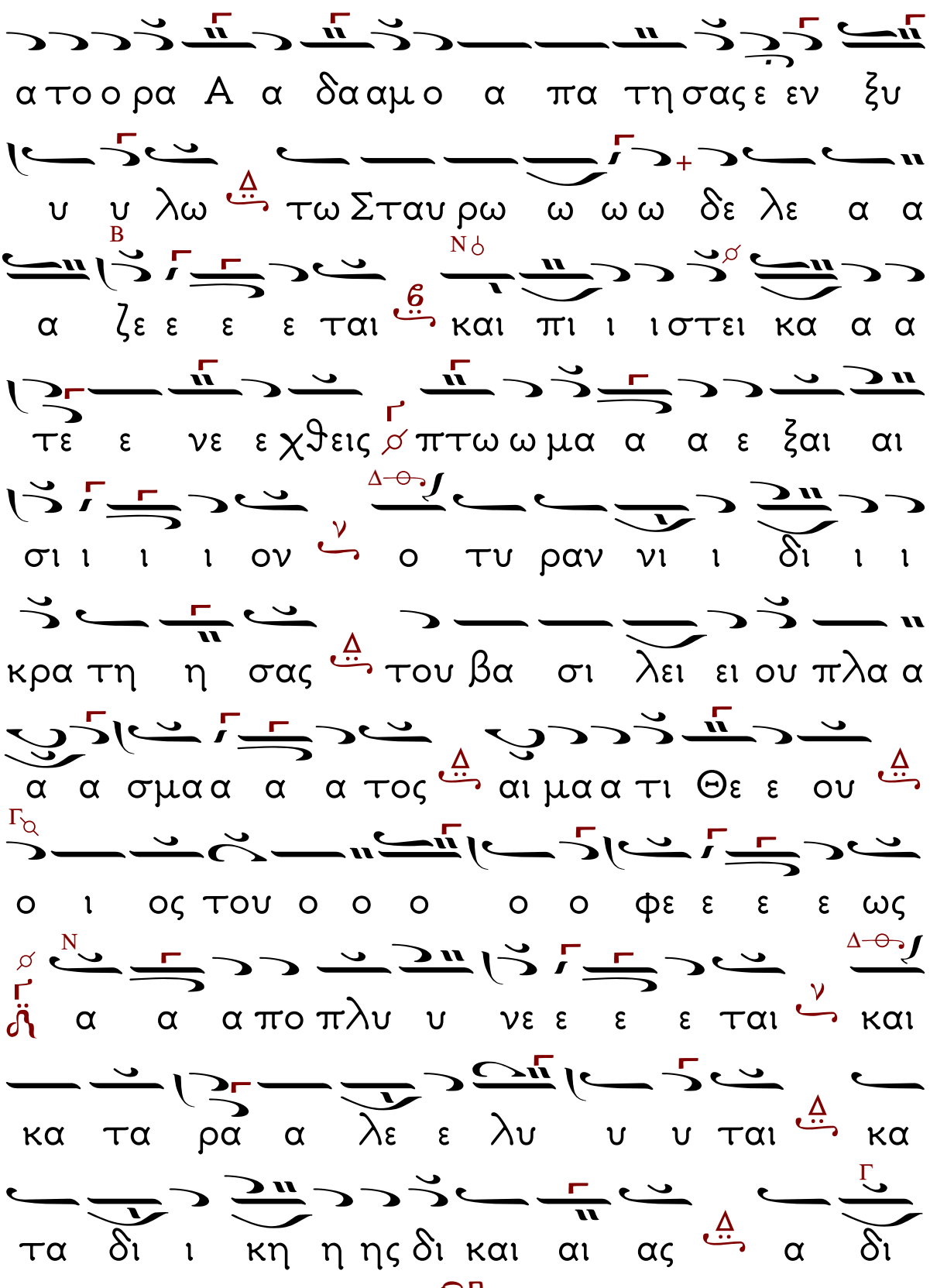
ατοορα Α α δααμο α πα τησας ε εν ξυ
υ υ λω τω Σταυρω ω ω ω δε λε α α
α ζε ε ε ε ται και πι ι ιστει κα α α
τε ε νε ε χθεις πτω ω μα α α ε ξαι αι
σι ι ι ι ον ο τυ ραν νι ι δι ι ι
κρα τη η σας του βα σι λει ει ου πλα α
α α σμα α α τος αι μα α τι Θε ε ου
ο ι ος του ο ο ο ο ο φε ε ε ε ως
α α α πο πλυ υ νε ε ε ται και
κα τα ρα α λε ε λυ υ υ ται κα
τα δι ι κη η ης δι και αι ας α δι

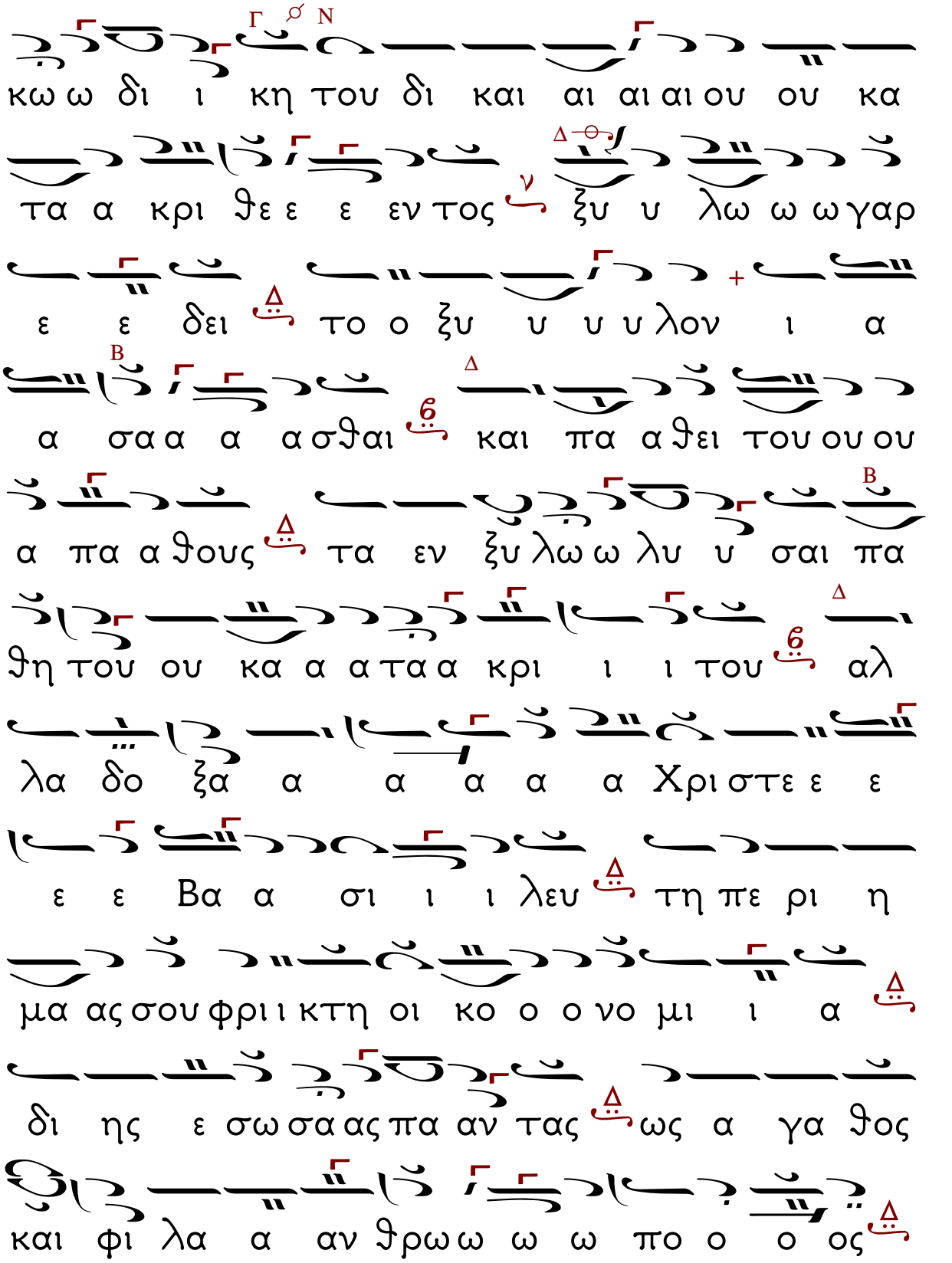
κω ω δι ι κη του δι και αι αι αι ου ου κα
τα α κρι θε ε ε εν τος ξυ υ λω ω ωγαρ
ε ε δει το ο ξυ υ υ υ λον ι α
α σα α α α σθαι και πα α θει του ου ου
α πα α θους τα εν ξυ λω ω λυ υ σαι πα
θη του ου κα α α τα α κρι ι ι του αλ
λα δο ξα α α α α α Χρι στε ε ε
ε ε Βα α σι ι ι λευ τη πε ρι η
μα ας σου φρι ι κτη οι κο ο ο νο μι ι α
δι ης ε σω σα ας πα αν τας ως α γα θος
και φι λα α αν θρω ω ω πο ο ο ος

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

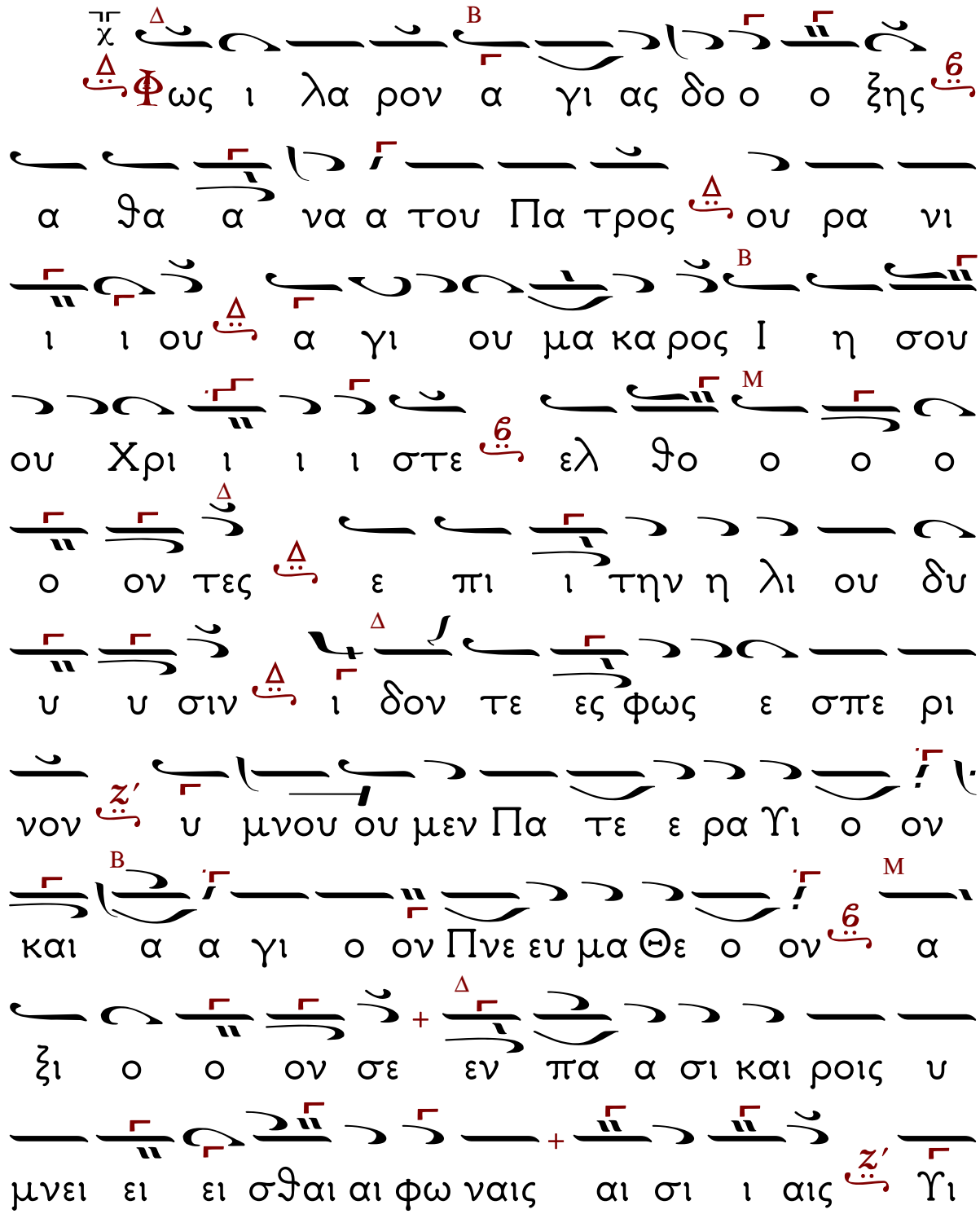

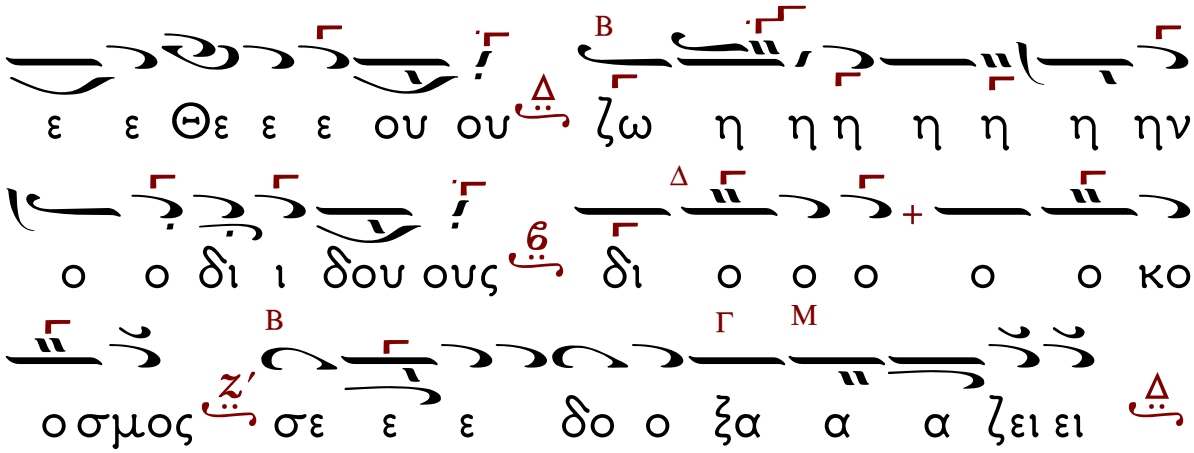

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ.

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη

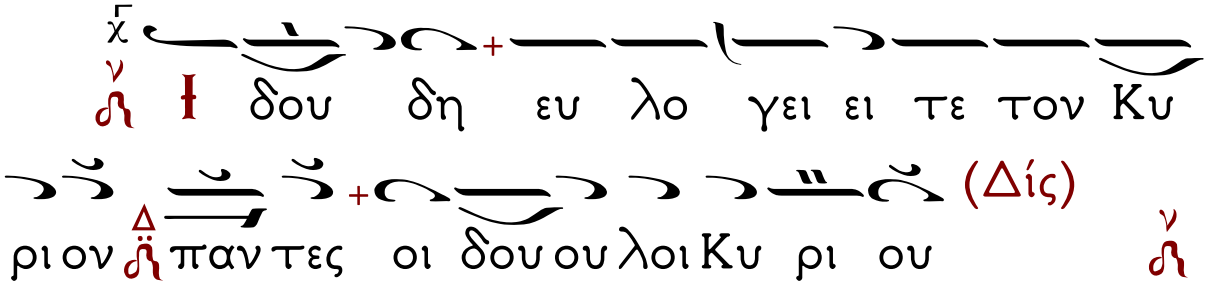

Στίχ. **Ο**ἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

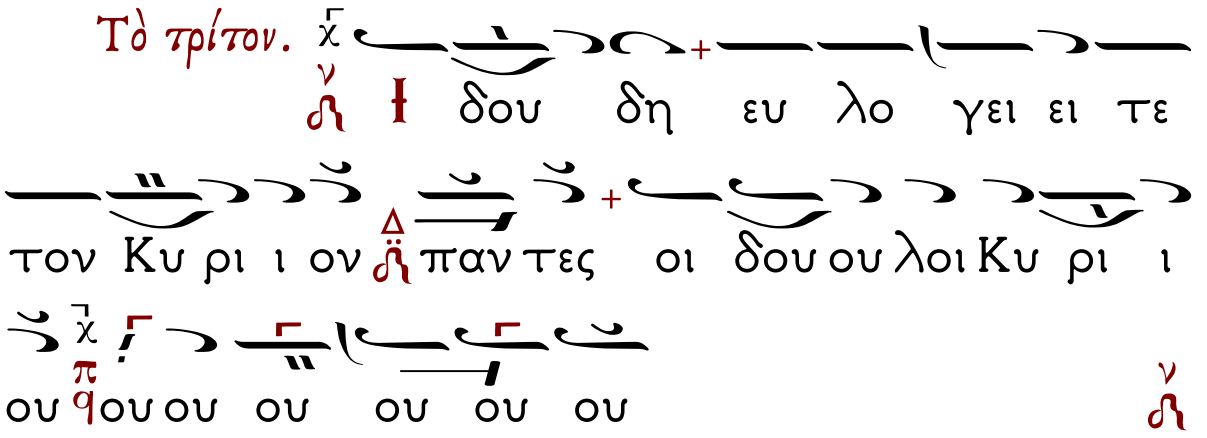

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' Δι

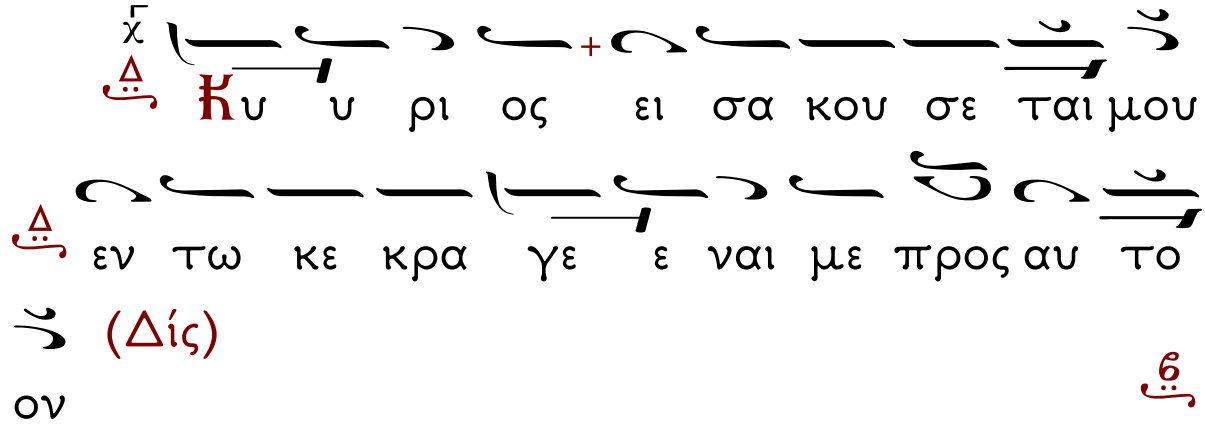

(Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.

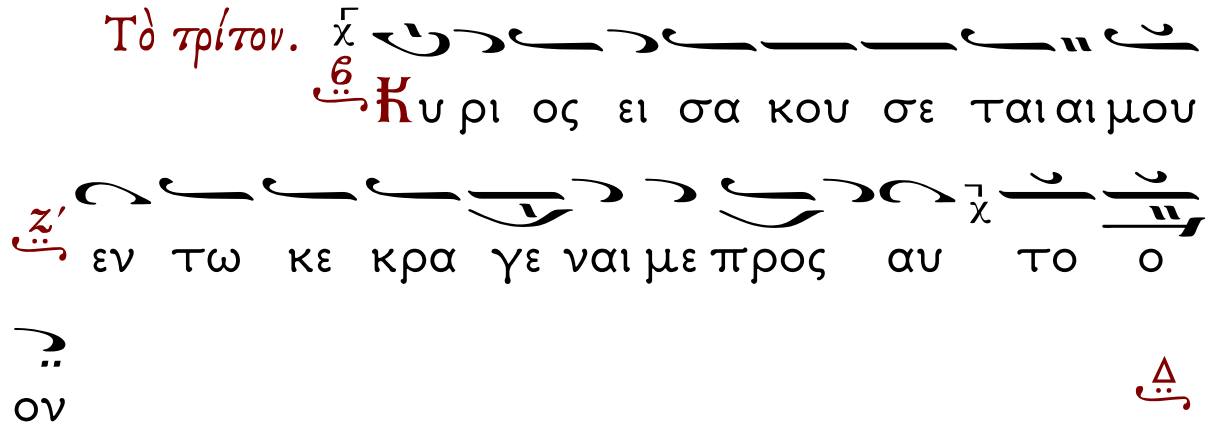

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος δ΄ Πα

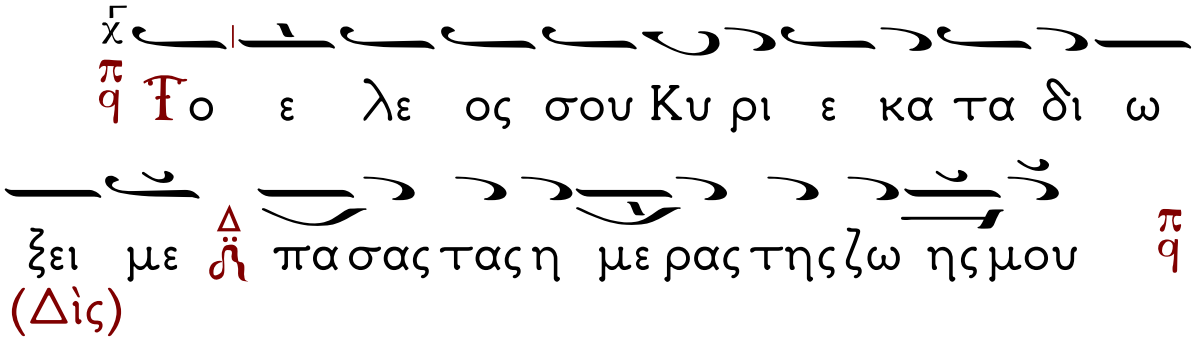

(Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον:

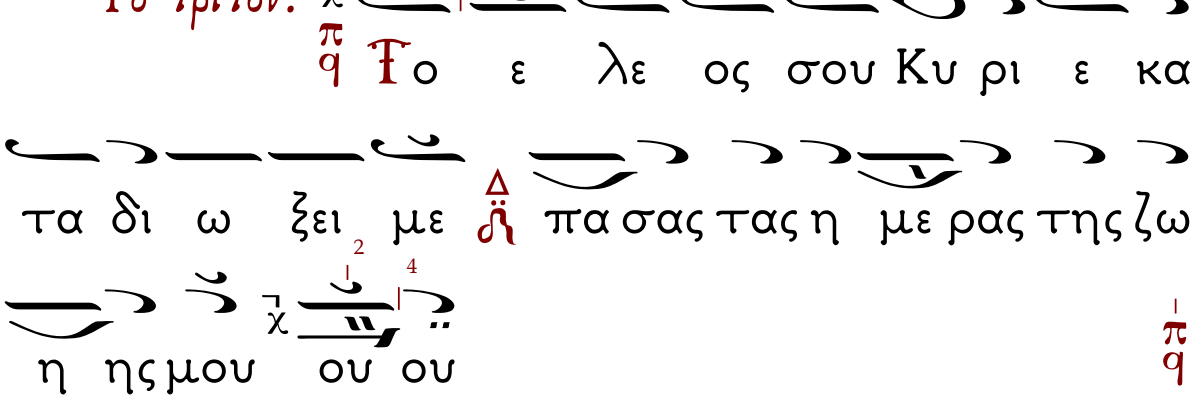

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.
Ἦχος πλ. δ΄ Κε

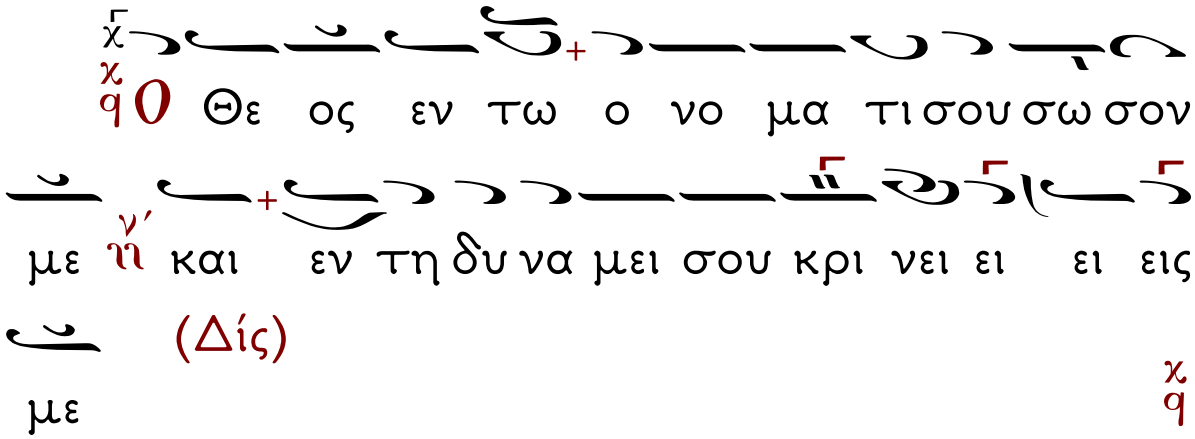

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

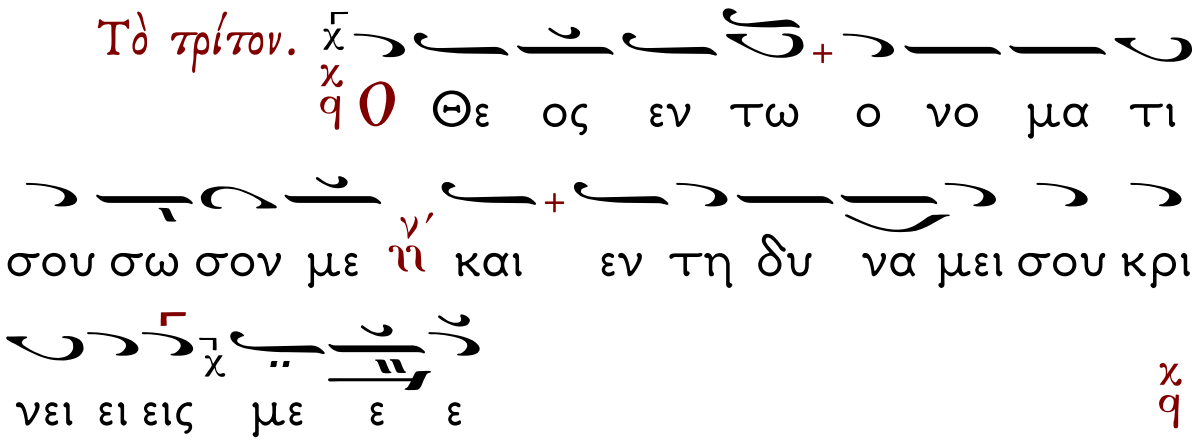

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος λ΄ Βου

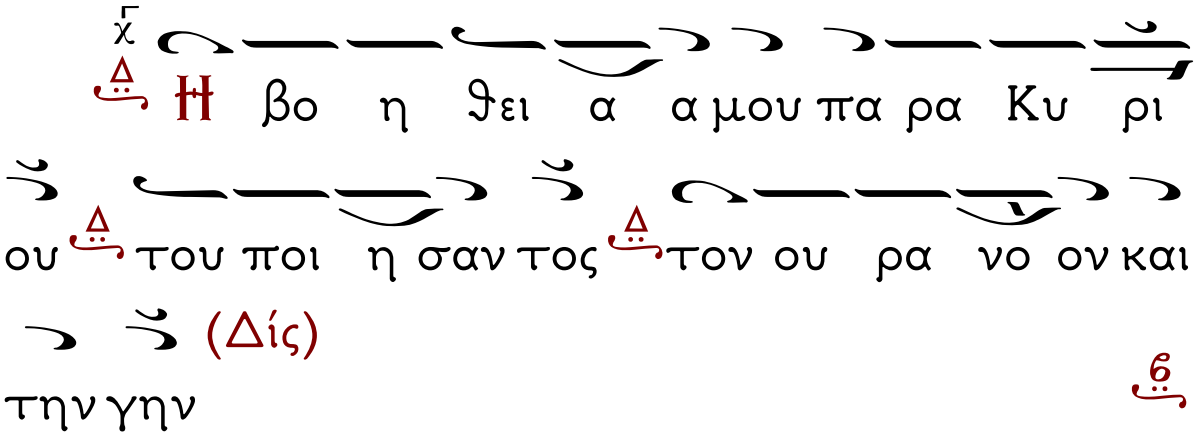

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.

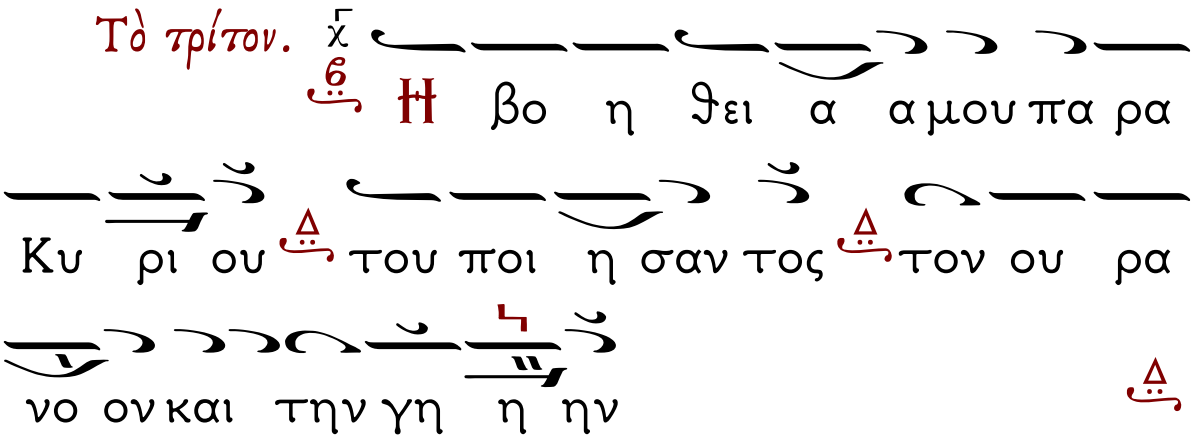

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς

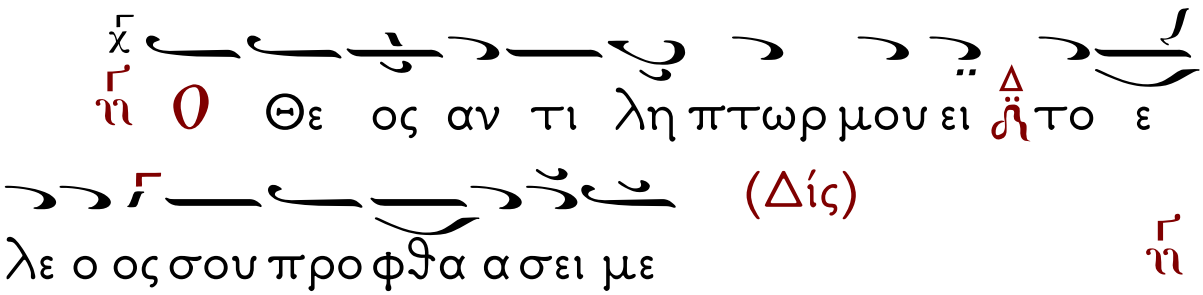

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.

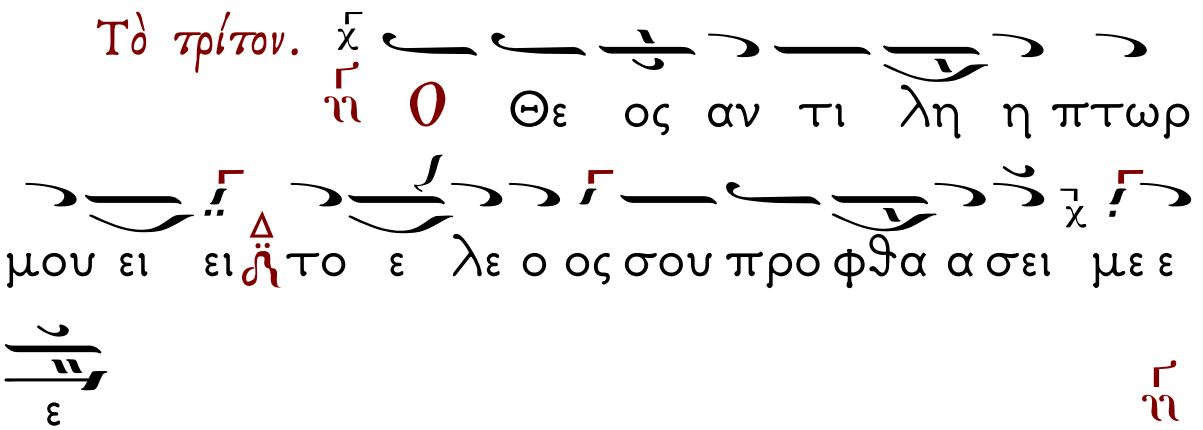

Προκείμενον. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι

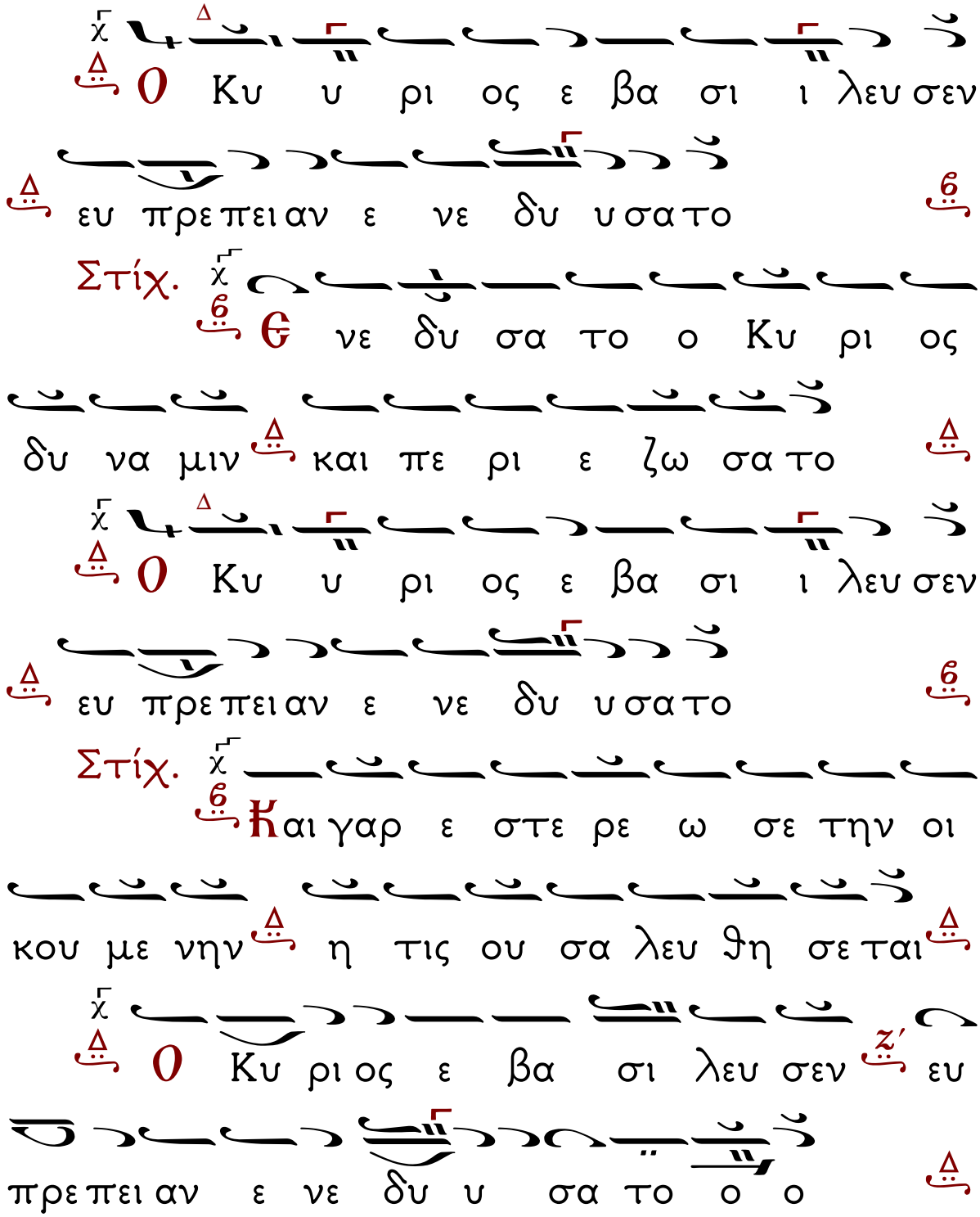

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερράν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· Τὶ πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ

ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστιν, ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 11-18)

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ᾽ εἰρήνης· Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ᾽ αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κέφ. 60, 11-16)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἰερουσαλὴμ ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ διὰ παντός, κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινές σοι οὐ δουλεύσουσιν ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα του Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιὼν τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε καταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, Καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῴζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ Πα

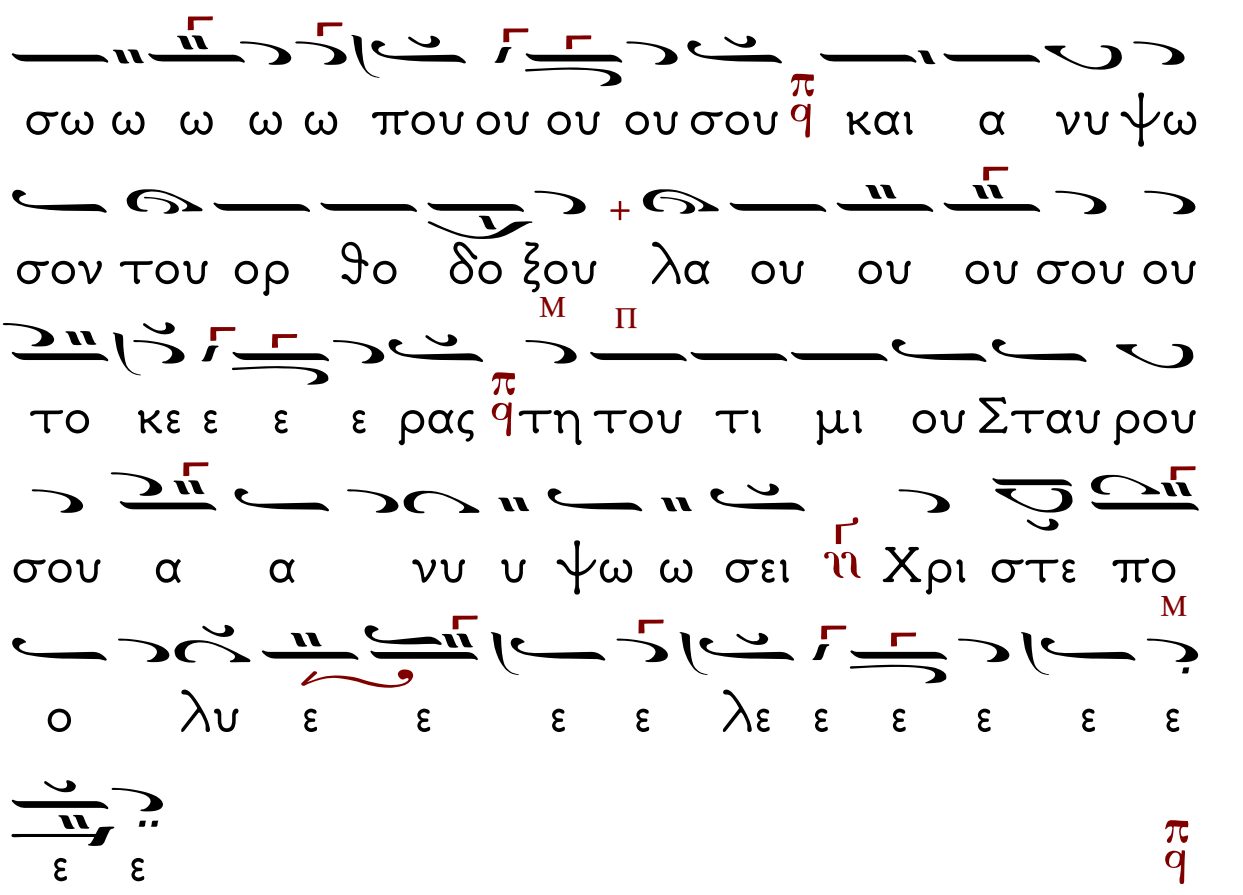
σω ω ω ω ω που ου ου ου σου π q και α νυ ψω
σον του ορ θο δο ξου λα ου ου ου σου ου
Μ Π
το κε ε ε ε ρας π q τη του τι μι ου Σταυ ρου
σου α α νυ υ ψω ω σει η Χρι στε πο
Μ
ο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ε ε
π q

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̈ πα̈ Ν̣η̣

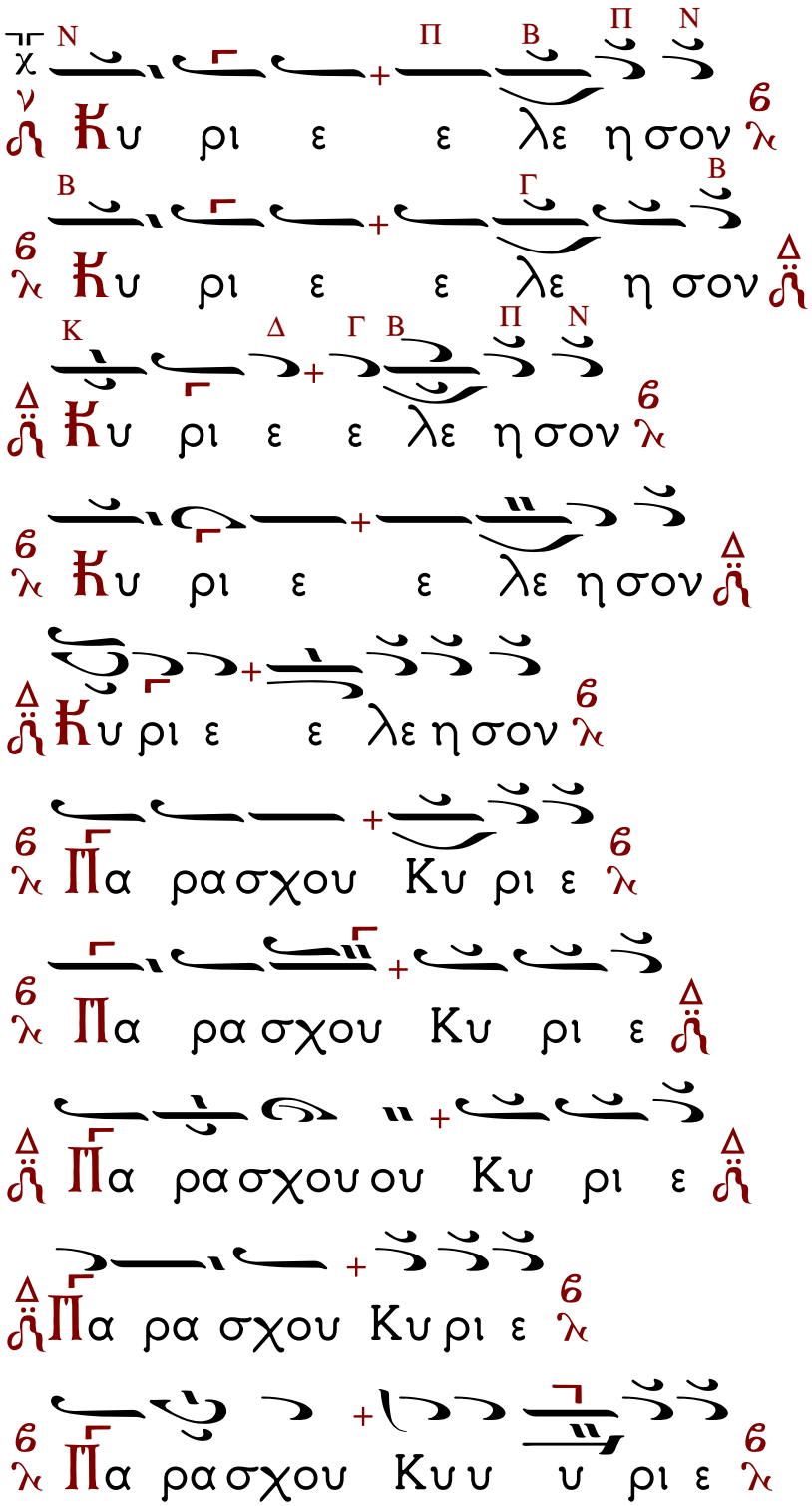

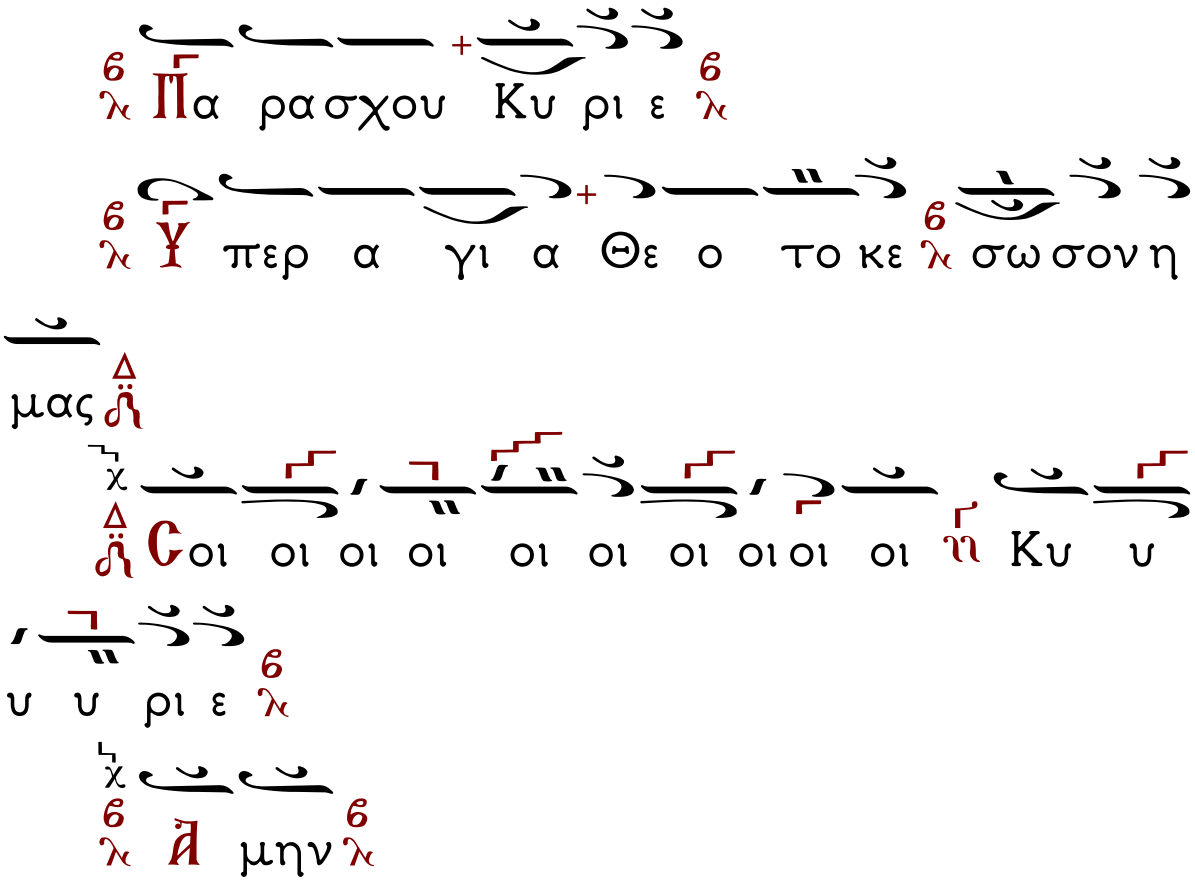

Ἦχος πλ. δ΄ Ἐναρμόνιος

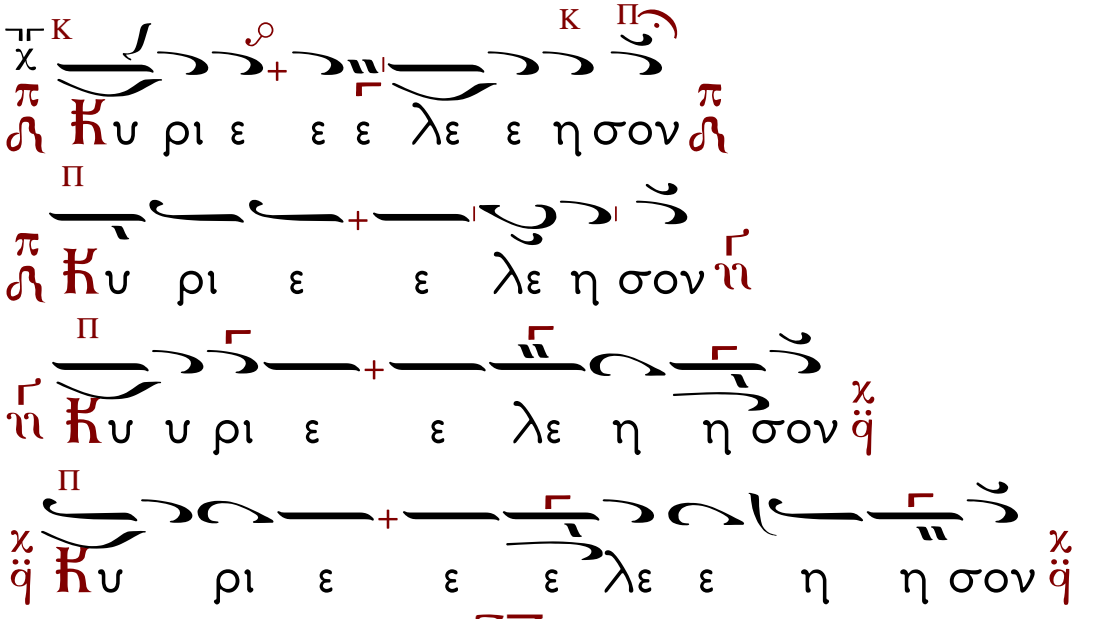

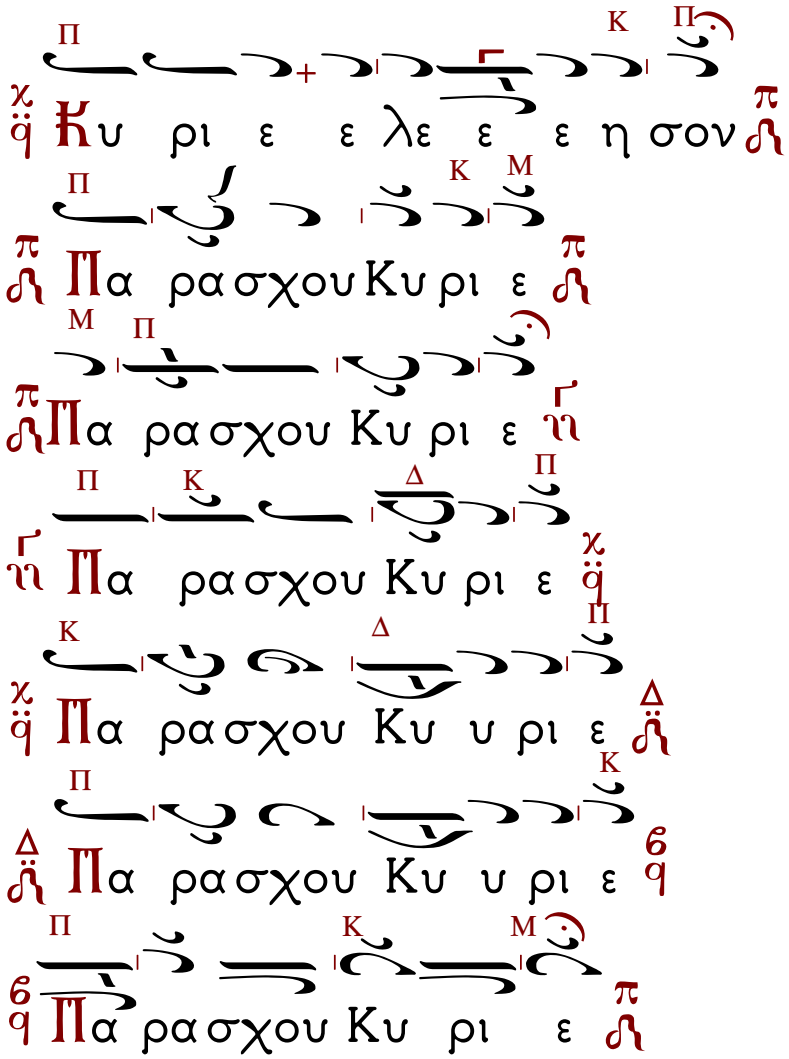
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.
Ἐπιλογές παράδιαφόρων Διδασκάλων

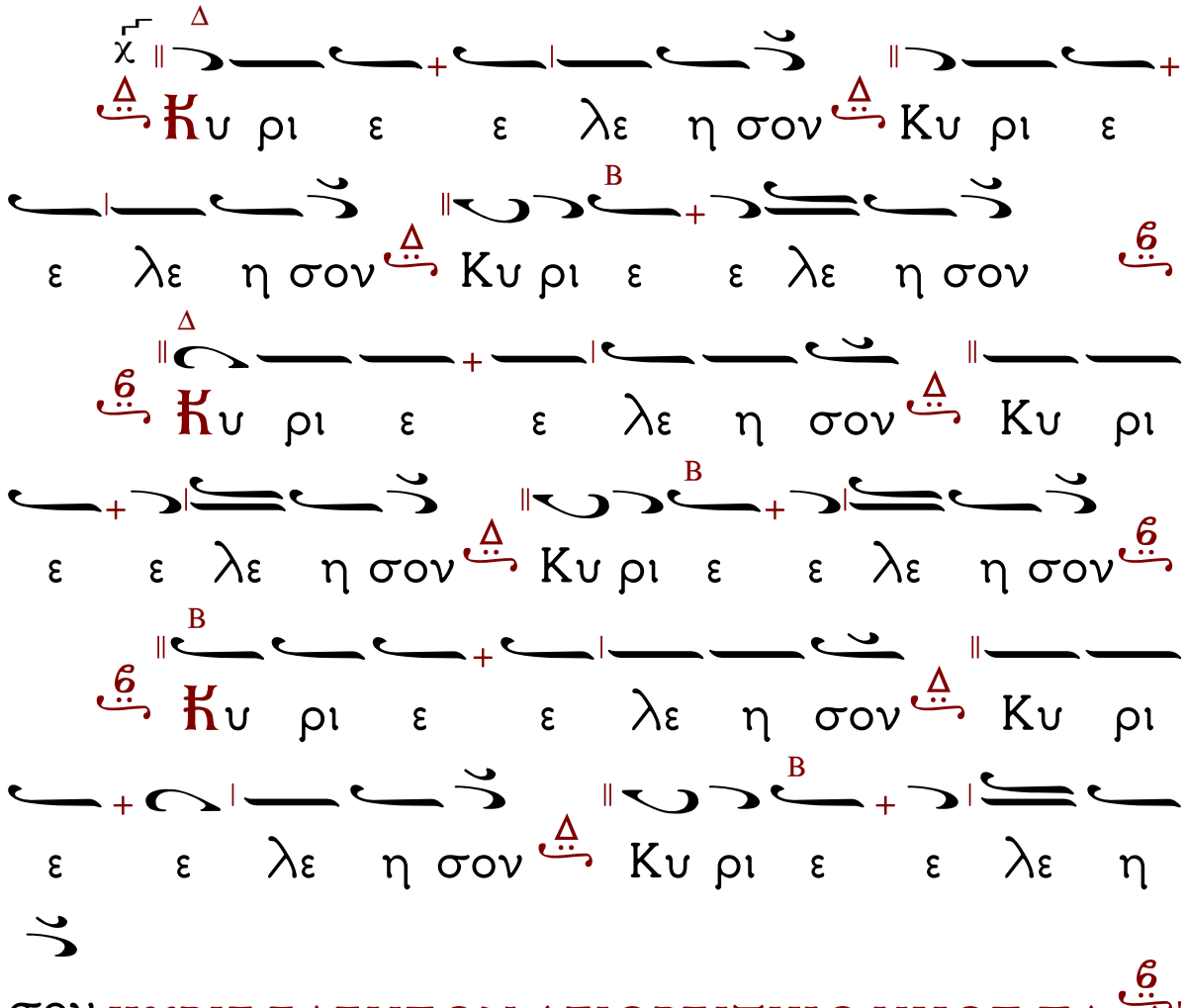

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

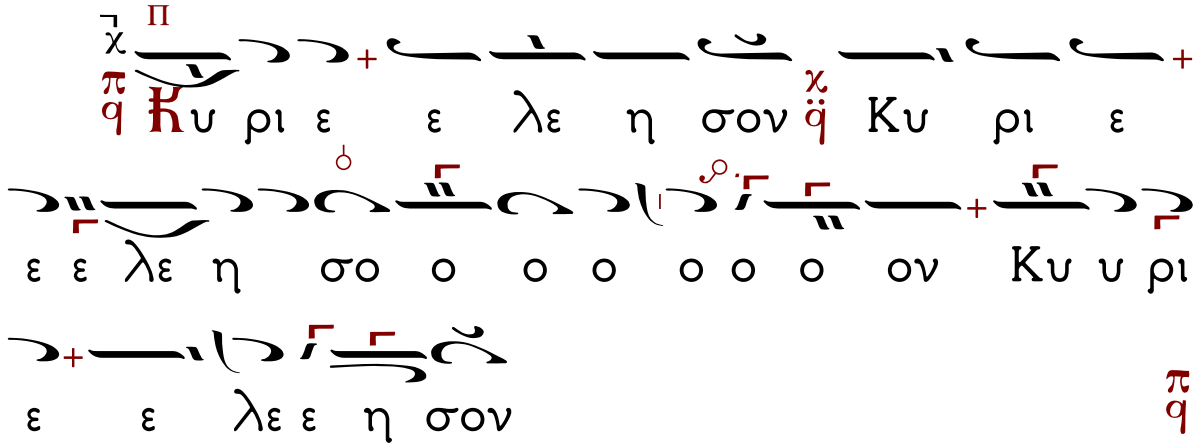

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

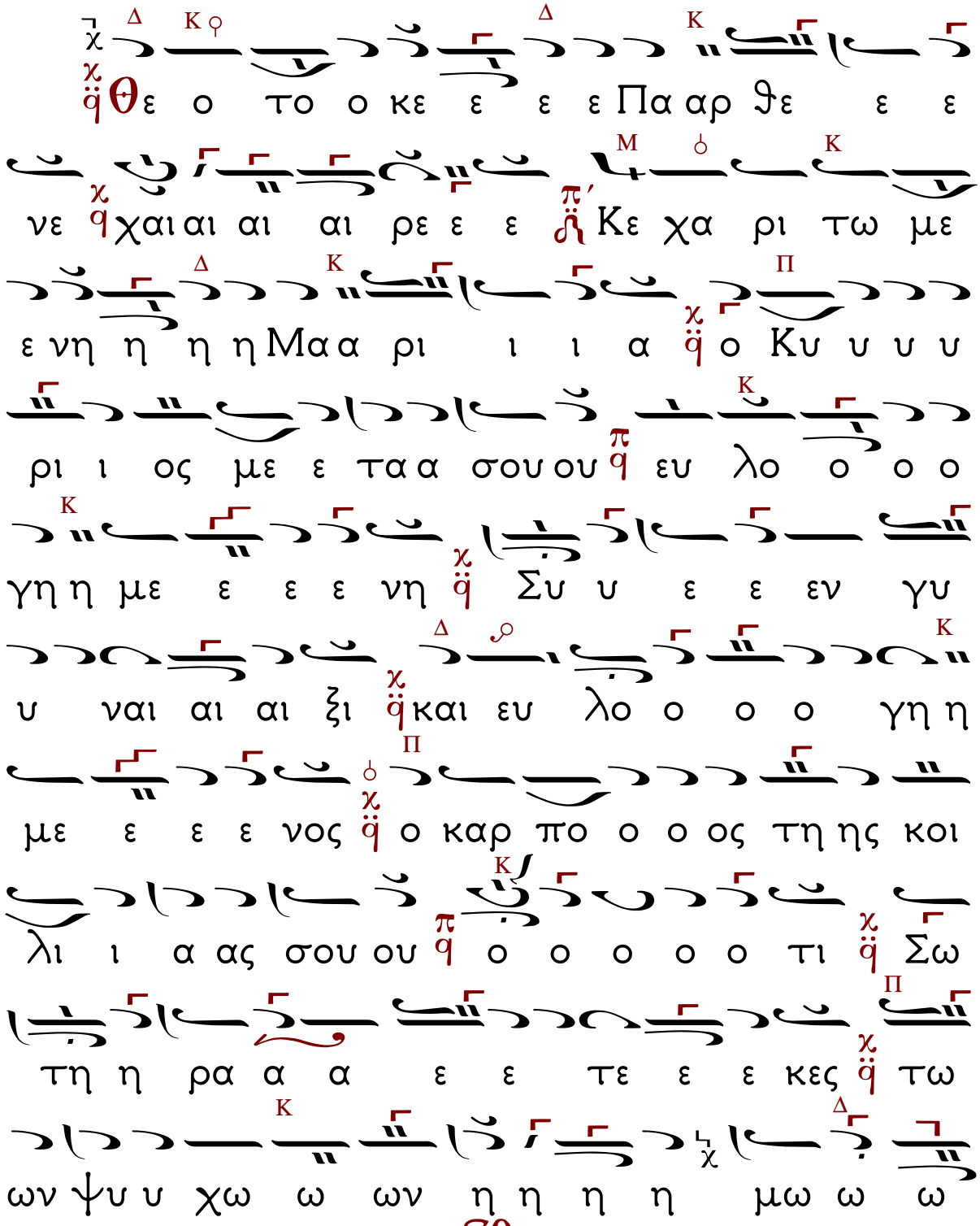

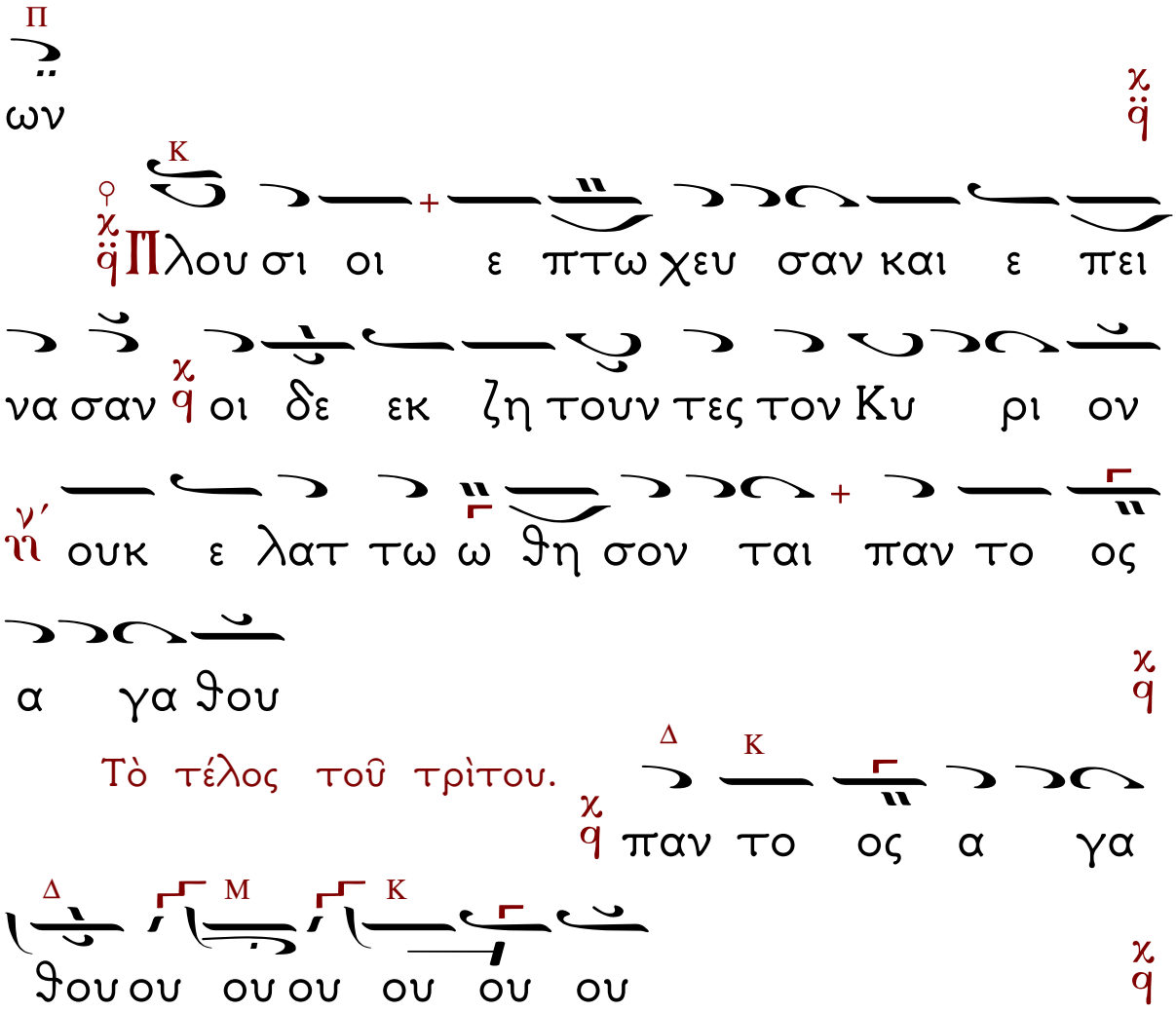
ων
Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου
Τὸ τέλος τοῦ τρίτου.
παν το ος α γα
θου ου ου ου ου ου ου

Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄ Χαίροις ἀσκητικῶν

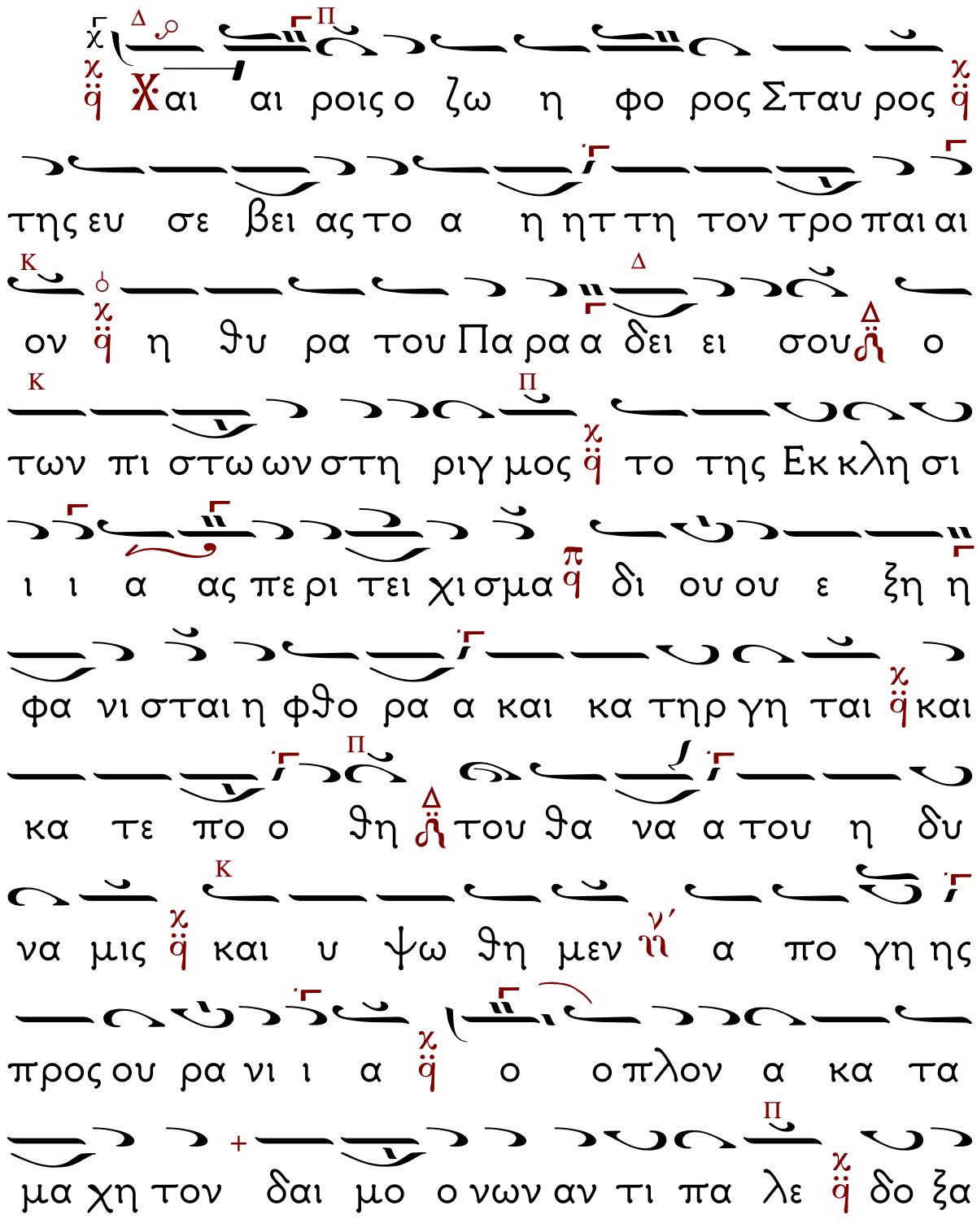

Μαρ τυ ρων Ο ο σι ι ι ων ως α λη θω ως

εγ καλ λω πι ι σμα λι μην σω τη ρι ι α

ας ο δω ρου με νος τω ω κο ο σμω το με

γα ε λε ε ος

Σπ΄χ:

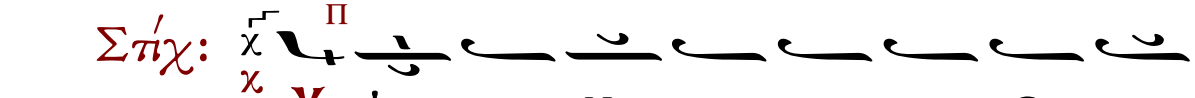
Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον

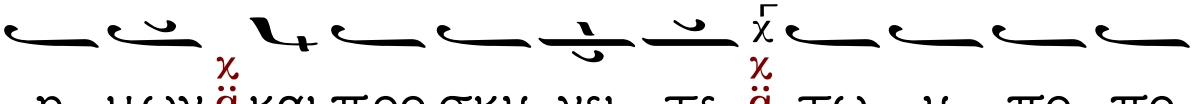
η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

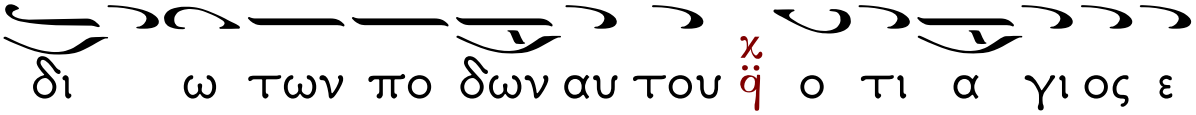
δι ω των πο δων αυ του ο τι α γι ος ε

στι

Χ αι αι ροις ο του Κυ ρι ου Σταυ ρος

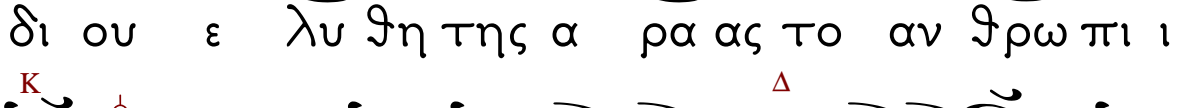
δι ου ε λυ θη της α ρα ας το αν θρω πι ι

νον της ον τως χα ρας σθη η μει ει ον ο

κα τα ρα ασ σων εχ θρους χ
ψω ω ω σει ει παν σε βα σμι ε π η μω ων η
βο ο η θει α Βα σι λε ε ων κρα ται ω μα χ
σθε νος δι και αι ων δ ι ε ρε ε ων ευ πρε
πει α χ ο τυ που με νος ν′ και δει νω ων
εκ λυ τρου με ε νος χ ρα α βδος η της
δυ να με ως υφ η ης ποι μαι νο με θα χ ο
πλον ει ρη νης ε εν φο ο ο βω ο πε ρι
ε ε που σιν Αγ γε ε λοι χ Χρι στου θει α
δο ο ξα α του πα ρε χον τος τω ω κο
ο σμω το με γα ε λε ε ος χ

Στίχ. Ο δε Θε ος Βα σι λευς η μων

προ αι ω νος ειρ γα σα το σω τη ρι αν

εν με σω της γης

Χαι αι ροις ο των τυ φλων ο δη γος

των α σθε νουν των ι α τρο ος η α να

στα α σις α παν των των τε θνε ε ω ω των

ο α νυ ψω ω σας η μας εις φθο ραν

πε σο ο ον τας Σταυ ρε ε τι μι ε δι ου ου

δι α α λε λυ ται η φθο ρα α και ε ξην θη

σεν η α φθαρ σι ι α και βρο τοι οι ε

θε ω θη μεν και δι α βο λος παν τε

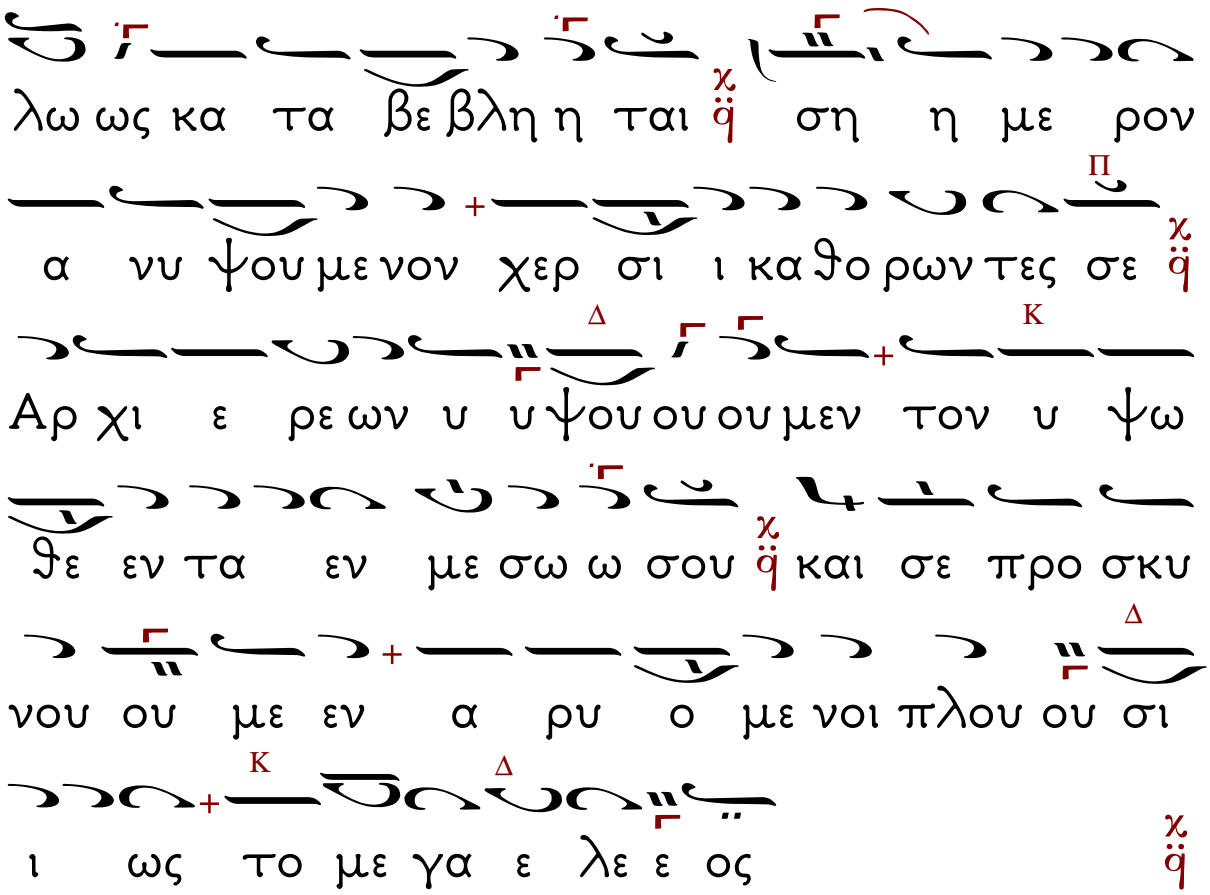
λω ως κα τα βε βλη η ται χ ση η με ρον
α νυ ψου με νον χερ σι ι κα θο ρων τες σε χ
Αρ χι ε ρε ων υ υ ψου ου ου μεν τον υ ψω
θε εν τα εν με σω ω σου χ και σε προ σκυ
νου ου με εν α ρυ ο με νοι πλου ου σι
ι ως το με γα ε λε ε ος χ

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

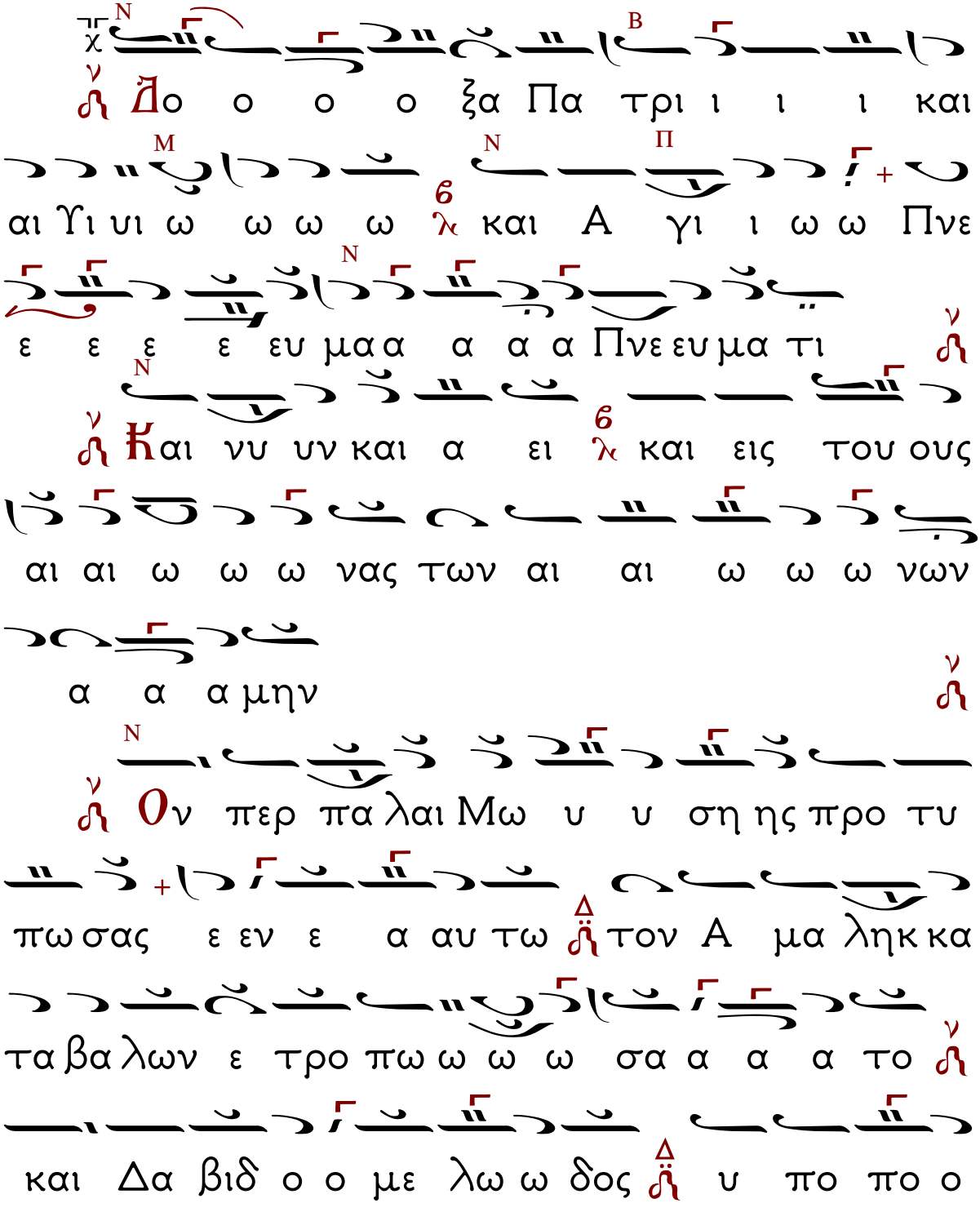

δι ο ον σοι βο ο ων προ σκυ νει σθαι δι ε
ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ ρον σου Χρι στε ε
ε ε ε ο ο Θε ε ε ος ση με ε ρον
α μαρ τω ω λοι προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου
ου ουν τε ες χει ει ει λε ε σιν α να
α α ξι ι ι ι οις σε τον κα τα ξι ω
σα αν τα πα γη η ναι εν α αυ τω α νυ
μνου ουν τε ες βο ω ω ω με ε ε εν σοι
Κυ ρι ε ε συν τω Λη η η στη η της βα
σι ι λει ει ει ει ει α α α ας σου ου α
ξι ι ω σο ο ον η η η η μα α α

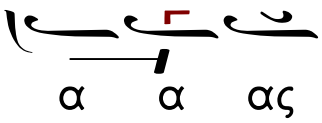
α α ας

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἅ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄ Πα

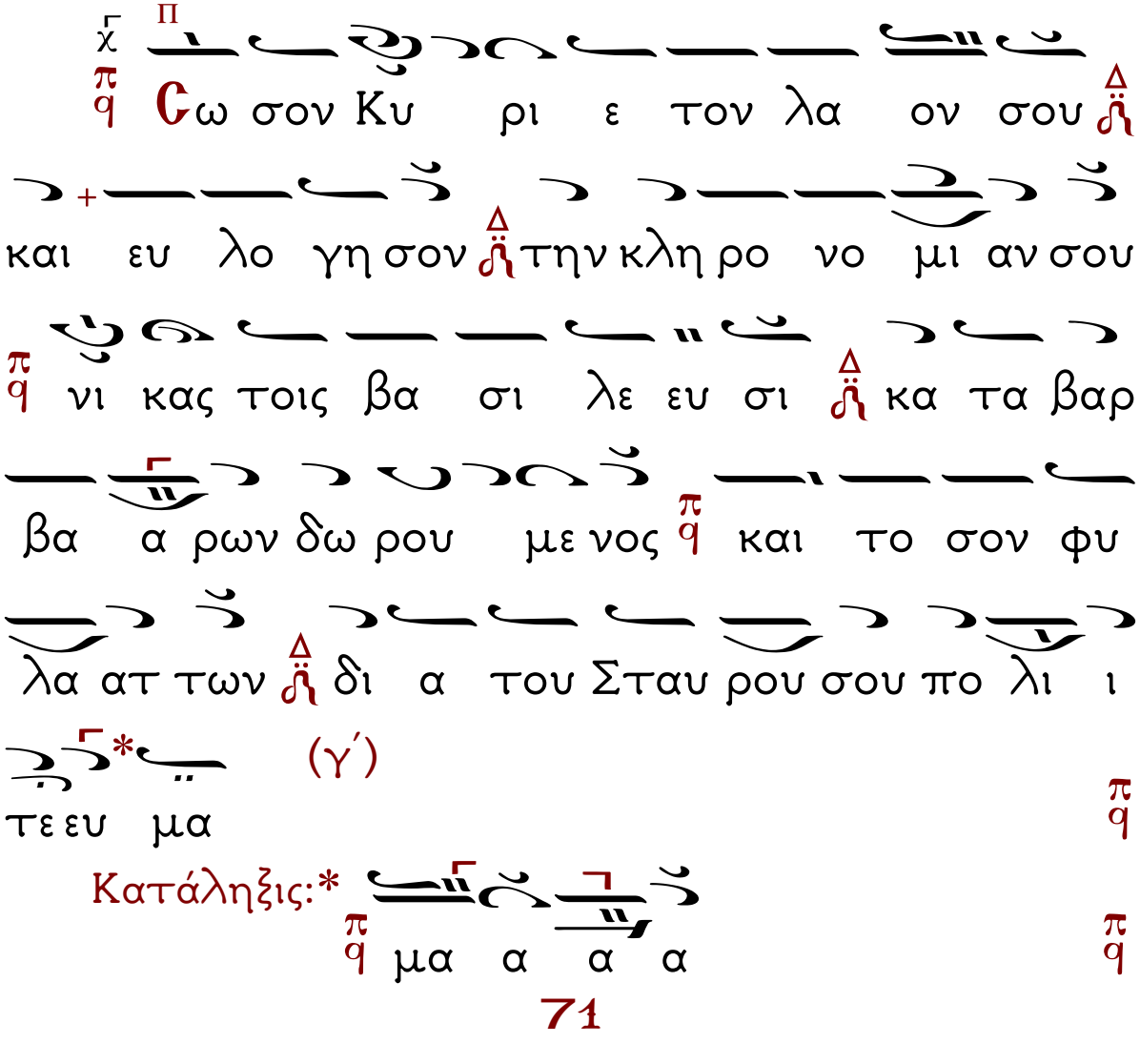

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, οὗ τὴν ὕψωσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τόν Εὐλογούντα.

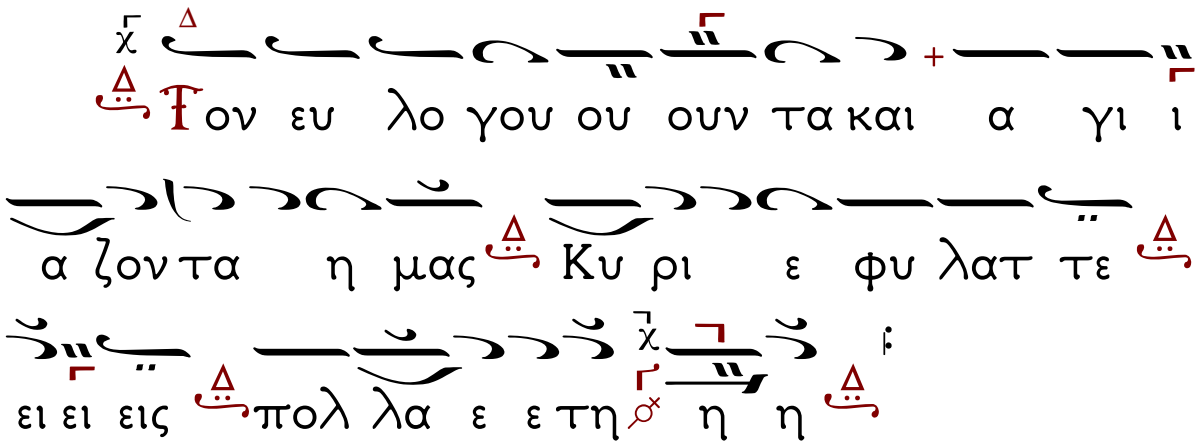

Τὸν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα.

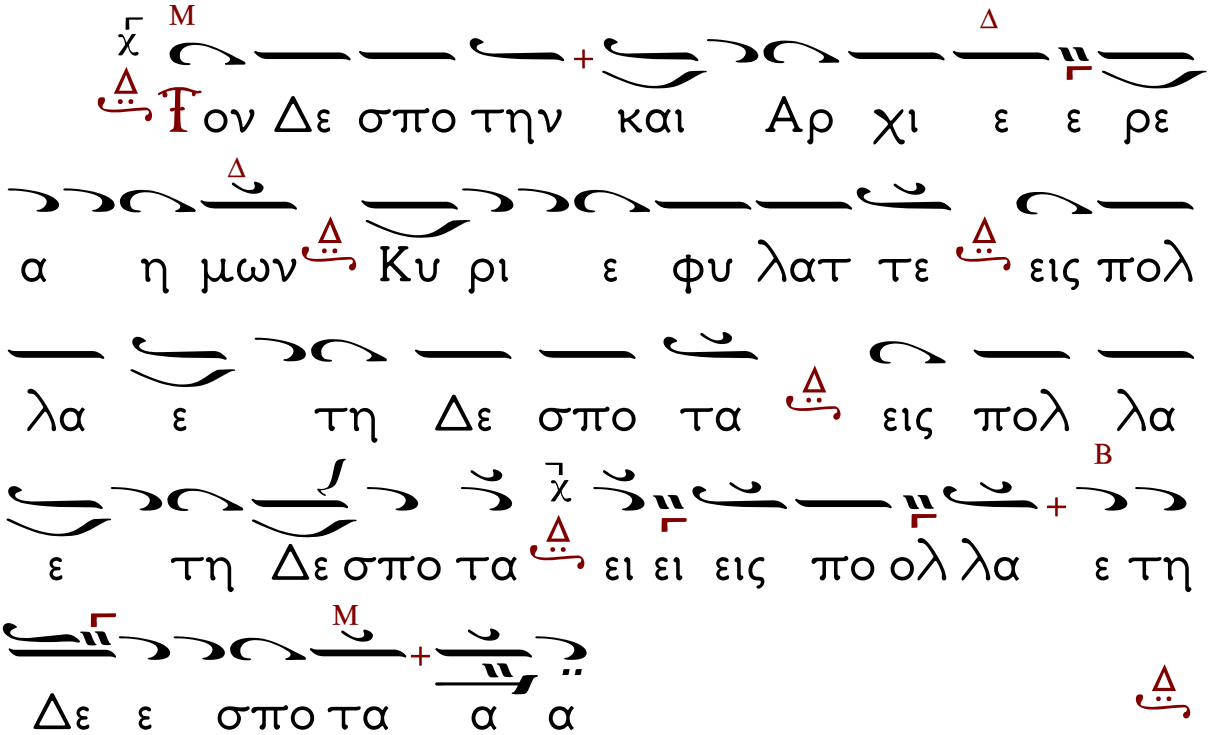

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.